

MOOD × ROMAAN × FILM × KASITOO × KODUSISUSTUS × LASTENURK

Maret

35
SENTI

4

APRILL 1935

Naiste ja kodude kuukiri

NÕUDKE KÕRGEVÄÄRTUSLIKKU

«NORMAAL» KOHVI

Saadaval üle Eesti.

Saadaval üle Eesti.

TÖÖSTUS ja LADU Tartus, Raekoja 101, tel. 4-55.

ESINDUS: Kaubamaja JOHAN PEEP,
Promenadi 2, tel. 11-86.

K

as olete juba maitsnud meie tööstuse

pasteeti,

sinki, (leivas küpsetatud)

põrsapea sülti (ainult alumiiniumkaussides) ja
verileiba?

Ühisus

„Lõuna-Eesti Eksporttapamajad“ Tartus

Pärnu Päevaleht

ILMUB IGAL ARIPÄEVAL

Sisukam, uudisterohkem ja värskema informatsiooniga erapooletu ajaleht • Suure leviku tõttu soodsam leht kuulutamiseks igale mõjuvat reklaami teha soovijale

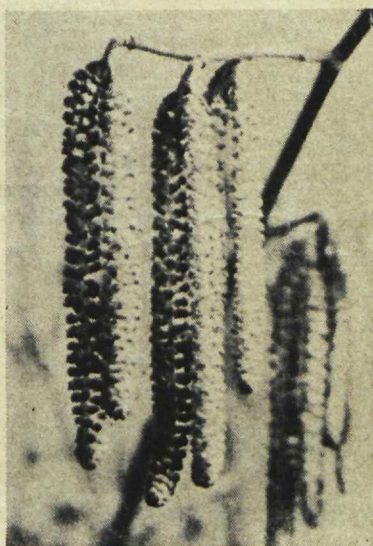
TOIMETUS JA TALITUS: PÄRNUS, RÜÜTLI 39, TELEFON 19

Maaret

NAISTE JA KODUDE KUUKIRI

KEVAD KÄIB ÜLE MAA

SUUREMAKS RÕOMUKS MAAILMAS ON ÄRKAMISE RÕOM — KUI UNNEVAIBUNUD ELU AJAB UUE JÕUGA SILMAD PÄRANI JA RAPUTAB ENESEST KÕIK KÜTKED.

KEVAD ON TÄIS ÄRKAMISERÕOME. UUS VÄRSKE ELU PAKATUB, MAA ON TÄIS TUSKA JA TORMI. LOODUS ASTUB PIMEDUSEST VALGUSE KÄTTE, UNETARRETUSEST ELLU JA TEGEVUSSE.

INIMENEGI ÄRKAB NAGU UUDE ELLU. KEVADE RÕOMUS SAMP LÖÖB LASTEL JA VANADEL VERRE VASTSE HOO, PIMEDUSERÕNGAS PUDENEK JA VALGUSETEED KUTSUVAD.

KEVADPÜHAD ON SEETÕTTU ELUVÄRSKUSE PÜHADEKS. AJAL, KUS TÜDIMUS JA VÄSINUD NORG KIPUVAD SAGELI VÕIMUST VÕTMA, TOHIKSID JUST KEVADPÜHAD OLLA SELLEKS ÕHUTAJAKS JA ERGUTAJAKS, MIS INIMESE VIIB PAKATUVA ELU RÕOMUDE KESKELE.

ILUSAT KEVADET JA VEEL ILUSAMAID KEVADPÜHI KÕIGILE LUGEJAILE!

Kas nii ongi pühad?

See oli möödunud aastal peale kevadpühi, kui proua Ärna kõneles sedaviisi:

„Jah, teie ütlete — p ü h a d ! Mina mõistan nii, et püha on säärane asi, kus inimene vaikselt rahus puhkab oma tegevusest ja toimetamisest. Aga minul... oh, ei maksa mitte rääkidagi!“

Ja jätkas siis väikese ohkamise järele:

„Kevadpühad on kõigist nõndanimetatud pühadest kõige hullemad. Talv hakkab lõppema, ilmad soojenevad ja tuleb ühtlasi hakata mõtlema korteri pühalikule tuulutamisele. Nii et on kaks asja: hirmus puhastamine ning pühad.“

Kaks nädalat enne pühi on kõigil tulijutt sees. Ei ole siis unerahu ega ööpidamistki. Küürimine, pühkimine, kloppimine, pesemine. Selle juures muidugi tülitsemine, riidlemine, meelepahastamine. Võiks ju ka muidugi ilma tülitsemiseta, ega tüli pole kuski ette kirjutatud, aga teie teate väga hästi, et inglid ei ela maa peal ja minagi ei saa seetõttu olla see tiibadega elukas.

Kolm päeva enne pühi läheb metsikuks. Küürimisele ja kloppimisele tuleb veel lisaks küpsetamine, keetmine, praadimine ja musttuhat tegemist peale selle. Kõik sudivad nagu orgi otsas. Ka mees — see hell ja habras olevus, kes siiani on enese kõigist askeldusist eemale hellitanud — rakendatakse nüüd ametisse. Ta peab kandma puid, tirima vett, taguma ühe naela siia seina, teise naela teise seina ja saab kõigi nende tööde eest muidugi igal sammul siunata.

Sest ka kõige kõvemad närvid ei pea vastu säärasele marule.

Pole aga siiani sündinud maailma ühtki meest, kes laseks vaikselt enese kallal siunata. Lüüakse kahekordse mõõduga vastu ja siis ollakse lõpuks kas või nii kaugel, et puudub ainult lahuskirjade sisseandmine. Ma ütlen, et kaks kolmandikku kõigist meie lahtusist sünnib just nendesinaste p ü h a d e pärast.

Niisuguse lahinguga siis jõutakse viimaks pühade enesteni.

2.

Jah, siis on viimaks pühad käes.

Pühade laupäeval kell 1 öösel võid lõpuks enesele öelda, et on vist kõik enam-vähem valmis.

Aga kell 1/2 kargab äkki meele, et sa taevas, pas'hale jäi märg rätik peale panemata! Siis pead

muidugi tõusma voodist ja selle asja ära õiendama. Sealjuures kargab aga meele veel vähemalt tosin muid asju, mis kah tingimata nõuavad korraldamist ja sedaviisi hakkab väljas juba valgeks võtma, kui lõpuks saad unekese silmale.

Aga kauaks seda unekest ei saa seal silmal pidada, sest esimese püha lõunaks on palutud külalised ja tuleb juba varakult asuda platsi, et võõraste ees mitte jätta häbisse oma maja au.

Jälle keetmine, küpsetamine, harimine, ringituiamine. Sest nii palju kui sa ka enne pühi keedad ja küpsetad, ikka jääb veel nii hirmus rohkesti keetmata ja küpsetamata!

Siis on lõppeks külalised. Närvitsemine, pingutamine, vahetpidamata valvelolek.

Ja surmani väsinud võid lõppeks hommiku poole ööd enese lükata vaiba alla.

Teisel pühal tuleb minna teistele külla. Aga kodus peab enne seda kõik olema korras. Esimese püha pidutsemine on kõik lõõnud roopast välja, mööbel on segamini, köök nagu sõjapidamise tallermaa, põrandad porised, keegi on valanud likööri keset kušetti...

Ülepeakaela oled niikaugel, et tunniajalise hili-nemisega jõuad lõpuks külla. Istud natuke, sööd natuke, aga siis hakkab süda valutama, et ei tea, mis Juku seal kodus teeb, ta näis nagu olevat pisut haiglane. Ja oled varsti jälle kodus, kus...

Nojaa, ei saa enne kraamimisega valmis, kui on öö käes.

Kolmas püha polegi ju enam püha ja siis läheb uuesti täie hooga lahti. Sest niipalju jäi ju tegemata, kuna pühade ettevalmistus riisus kogu aja enesele...

Need on siis minu p ü h a d ! Ei, ei nimetage neid kuidas tahate, aga mitte pühadeks!“

3.

Sedaviisi kõneles proua Ärna.

Aga kui käesoleval aastal enne kevadpühi teda külastasin, siis kajast kogu maja rõõmsast askeldusest. Proua oli näost rõõsk nagu ubin ja kogu ta olemusest paiskus rõõmust õnne ning pakitsevat mässamistungi.

Ja siis sain ma aru, et pühad on prouale ikkagi pühadeks. Rääkigu mis ta räägib, aga selles askeldusetuhinas just peitubki tema pühadetunne, ta rõõm ja ta rahu. Juhan Pahlbärk.

KAKS AASTAT HILJEM

See oli ainult üsna pisikene juhus, mis neid kahe aasta järele uuesti kokku viis. Hilda tuli veidi peale viit ühel õhtupoolikul ühest majast välja ja Ilmar pörkas talle vastu. Nad olid mõlemad veidi segased, rõõmsalt üllatatud, nagu ikka inimesed, kes teineteist tükk aega polnud näinud.

„Kuidas sul läheb?“ oli muidugi Ilmari esimene küsimus. „Täna!“ ütles Hilda veidi ehmunult. „Elad sa siin?“ uuris Ilmar edasi. Tüdruk viibis hetk segaduses. „Ei — ma — olen siin ainult ametis!“

„On sul aega? Tohin sind kutsuda kohvikusse?“ Hilda naeratas ja nõustus poisi ettepanekuga.

Nad istusid väikses kohvikus ja rääkisid vanu mälestusi. Vaevalt kaks aastat oli möödunud, aga mis kõik oli juhtunud juba selle aja kestel! Ilmar rääkis palju.

Hilda vaikus ja vaatles Ilmarit endise vana ning armsa naeratusena, mis poisile juba vanasti oli meeldinud.

Kuid Ilmarile näis, et Hildat vaevab mingi mure. Ta nägu oli kitsas. „Sa oled nii vaikne, Hilda!“ ütles ta, „on sul muresid?“

„Ei, Ilmar! On hea kuulata kui sa räägid. Sa oled nii palju reisinud. See peaks olema ilus!“

„Aga nüüd pead sa tõesti jutustama, kuidas oled sina elanud, Hilda. Mida sa tegid tolkorral, kui ma äkki sõitsin Rootsi. Sa said ometi kõik postkaardid kätte, mida ma saatsin?“

„Jah, tolkorral küll. Postkaarte ma sain küll alul. Aga siis ei tulnud ühtki enam.“ Tekkis vaikus. Ilmar kallast kohvile piima peale, olgugi et ta esmalt kavatses seda juua mustalt.

„Kui ma kaheksa kuu pärast Rootsist tagasi tulin, olid sa kui maa alla kadunud, Hilda. Sinu korteri perenaine ei teadnud sinust midagi, büroost pärisin asjatult...“

„Lamasin tollal haiglas. Kolm kuud. Hiljem olin tükk aega kohata.“

„Mispärast ei teatanud sa kunagi enesest midagi? Sul oli ju minu aadress?“

„Ja, see mul oli, kuid ausalt öeldult, ma ei evinud enam usaldust su vastu. Kas sa polnud tollal minu vastu mitte võrdlemisi... võrdlemisi...“

„Hoolimatu...“ sõnas poiss mõtlikult vahele ja haaras Hilda käe.

„Ja, Ilmar!“ sosistas see.

„Hilda!“

Ilmar suudles ta kätt ja vaatas talle kaua silmi.

*

Järgmisel pärast-lõunal ootas Ilmar tüdrukut sama maja ees. Oli veidi peale viit. Hilda tuli ja kõhmetus teda nähes. Ta polnud sellega arvestanud, et Ilmar veel tulla võiks. „See on sinust ilus, Ilmar!“ kogeles ta.

„Õnn, et ma majanumbrit mäletasin!“ naeris Ilmar. „Ma ei saanud täna öösel üldse magada. Ikka pidin mõtlema: kas kohtan sind veelkord?“

„Rumalake!“ ütles Hilda õrnalt. Ta tundis end nooremana. Kõik oli ununenud.

„Kuhu meie läheme?“ küsis Ilmar. Nii oli poiss juba siis küsinud, kui ta endiseil ajal oli talle vastu tulnud.

„Ainult ära siit!“ ütles Hilda korruga äkilise ägedusega. Ilmar vaatles teda hämmastunult. „Oli sul pahandusi büroos? Kelle juures sa õieti töötad?“ Ta pilk libises üle portaali kohal rippuvate siltide. Seal oli keegi advokaat, hambaarst ja notar.

„Advokaadi juures!“ vastas Hilda.

Hiljem ütles ta kord muuseas: „Kas sa ei tahaks mind meelsamini kusagil mujal oodata, Ilmar?“

„Miks?“

Kaasteenijate pärast...“

„Kui sa soovid... Loomulikult!“

Sest ajast saadik ootas Ilmar teda alati ühel kõrvaltänaval. Mõnikord tuli Hilda lõbusana, naervana, kuid samas oli õhtuid, mil ta oli väsinud, nukker või halvameeleolus. „Jälle pahandusi tööl?“ küsis Ilmar. Hilda lõi väsinult käega: „Ärgem rääkigem sellest!“ Ilmar tegi siis enesele ülesandeks teda lõbustada...

Ühel päeval oli ta telefonikapis ning otsis advokaadi numbrit, kelle juures Hilda töötas. Viimane oli teda palunud, kunagi mitte helistada, kuna isiklikud kõned olvat keelatud. Ta oli sellest soovist ka kinnipidanud. Kuid täna oli juhtunud midagi erakordset, millest ta kohe Hildat informeerima pidi. Ühe ta sõbra advokaadi

juures oli vabanenud sekretäri koht. Ta oli sellest juhuslikult kuulnud ning mõtles kohe Hildale. Siin saaks viimane parema töö ja ka enam tasu. Advokaat oli nõus Hildat palkama, pealegi kui viimane juba advokaadi büroos tegeleenud oli. Ta helistas. Kellegi vihane hääl vastas telefonist: „Preili Laan? Hilda Laan? Ei töötata siin.“ Ilmar pani üllatunult kuuldetoru käest.

Ta läks advokaadi büroosse, et eksitust selgitada. Seal sai ta sama vastuse: „Preili Laan? Ei tunne!“ Ta päris hambaarsti juurest, notari juurest. „Ei tunne.“ Siis tuli kojamees ning küsis: „Keda teie otsite?“

„Otsin üht noort daami, kes siin majas töötab. Ta lahkub igapäev siit majast veidi peale kella viit.“

„Blond? Lühikese jakiga — na, pressitud plüüšist, nahk ta igatahes ei ole.“

„Klapib!“ vastas Ilmar.

„Ah, see preili tuleb alati kell kaks. Ta on seal üleval ateljees maalija uus modell.“

„Täna!“ ütles Ilmar ning lahkus majast. Ta oli uimane, nagu oleks saanud hoobi pähe. „See on ju ilus üllatus!“ mõtles ta, „ta valetas mulle! Ta on kunstniku juures modelliks. Võibolla on ta veel enam talle kui ainult modell!“ Ta naeris piinatult ning pettunult. „Ma ei taha temast enam midagi teada!“ otsustas ta esimeses ägeduses. Hiljem ta rahunes. Kell viis ootas ta tüdrukut vanal kohal. Hilda viipas talle juba kaugel. „Oo, Ilmar!“ naeris ta, „homme ei pruugi sa enam mind siin oodata. Ma tegin lõpu!“

„Ning sealjuures oled sa nii rõõmus?“ imestus Ilmar.

„Ja, koomiline, eks? Kuid olen õnnelik, et mul ometi kord jatkus selleks julgust.“

Rõõmsus hajus lühikeseks hetkeks ta silmist. „Kuid nüüd ma ei tea veel, mida pean tegema. Kas ma leian nii kiiresti midagi uut?“

Ilmaris sündis midagi kummalist. Ta tahtis talle öelda: „Sa petsid mind! Palun jutusta mulle kõik täpsalt, enne kui sinu seltsi jään.“ Kuid ta vaikus, kõik küsimused, etteheited, kahtlustused jäid avaldamatuiks, kuna Hilda sammus ta kõrval ning vaatles teda endise, armsa naeratusega.

„See sobib ju suurepäraselt!“ ütles poiss korruga, ning ta hääli värises veidi, „keegi advokaat, kes on mu sõber, vajab sekretäri. Sa pead end esitlema. Ma usun kõik läheb hästi.“

„Ilmar!“ hüüdis Hilda tasa ning surus ta kätt. Ta ei saanud teisiti, ta pidi teda tänaval suudlema. Ilmar ei vajanud enam ühtegi selgitust: ta tahtis vaid veidi teenida, mõtles ta, kuna tal ei olnud ju kohta. Nüüd aga omab ta selle. Hilda lõbusus nakkas tedagi. „Tule!“ naeris ta ja tõmbas viimase kohvikusse, „nüüd tahame lõbutseda ning veeta koos ilusa õhtu!“

K. R. Neubert.

Miks loobus Tolstoi oma perekonnast?

Suure kirjaniku abielutraagöödia

1910. aastal vastu 10. novembri ööd lahkus 83-aastane Leo Tolstoi — 48-aastase abielu järele — oma naisest, perekonnast ja elukohast Jasnaja Poljanas...

Viimase kolmekümne eluaasta kestel oli äraminekuks põhjusi palju.

Piinavalt rõhus teda teadmine üheõigusluse puudumisest. Ta ei suutnud enesele andestada osavõttu aristokraatlikest eluviisest.

Teisalt kannatas Tolstoi vale seisukoha pärast talupoegade ees, millesse teda asetanud olid välised elutingimused.

Raskeimini kannatas suur kirjanik siiski lahkumise all oma naisega. Aegade jooksul viis see mõlemaid hingelisele laostumisele. Juba 80. eluaastate alul oli Leo Tolstoi kavatsus lahkuda igaveseks naisest ja Jasnaja Poljanast.

*

Viimaseil kuul, enne põgenemist Jasnaja Poljanast, kannatas Tolstoi raskesti piinlike vahejuhtumite all, millepärast oli igatsenud aastaid perekonnast eemalolekut.

Ta naine, Sofia Andrejevna, käitus sihilikult talupoegade ebaõiglaselt ja südametult. Sealjuures püüdis ta muljet jätta, nagu toimiks oma mehe nõusolekul ja soovil. Selline naise teguviis oli Tolstoile vastumeelt ja südamesse lõikav.

Tolstoile tundus see raske katsumisena, mille vastu tõstis alati teravaimat protesti.

Ka nägi ta katsumist olukorras, millesse viis teda avalikkuse ees näiline nõusolek kõigega, mis sündis ta ümber Jasnaja Poljanas. Ta sai inimesilt nii häbikirju kui ka kirju kasulike nõuannetega.

Samal ajal muutus ka Tolstoi kolmas ja raskem katsumine üha suuremaks: naise suhtumine temasse. Keegi ei suuda kujutleda, mida pidi ta kan-

natama naise pärast. Ühel sõbralikul vestlusel ta-lumehe Novikoviga ütles ta: „Ja, ja, uskuge mind, ütlen teile avameelselt — ma ei sure selles majas. Otsustasin lahkuda. Võibolla tulen ma teie onni, et seal surra... Tahaksin rahulikult valmistuda surma vastu. Teised hindavad mind mu rublade väärtuse järele. Ma lähen ära, lähen kindlasti ära!“

Tolstoi ja ta naise teravat vahekorda põhjustas suurel määral kirjaniku testament, milles kõiki omi teoseid lubas uutes väljaannetes tasuta trük-kida.

80. eluaasta alul andis ta naisele täielise voli oma väljaannete ja kogutud teoste müügiks. Kuid kohe oli muutunud seesugune kauplemine ta töö-dega perekonnale rahaallikaks ja aristokraatliku patuelu jätkamiseks. Selline hangeldamine oli, Tolstoi oma sõnade järele, piinavamaid kannatusi ta elus. Kõik ta palved, neist tuludest loobuda, jäid tagajärjetuks.

Juba 1881. a. oli ta sunnitud kõigis ajalehis tea-tama, et 1881. a. ilmunud ja hiljem ilmuvate tööde järeletrükkimine on igale lubatud.

Sofia Andrejevna oli tahes või tahtmatult sun-nitud alistuma sellele meeolule, olgugi, et ta iga uue teose ilmumisel nõudis kategooriliselt tulusid perekonna kasuks. Pikapeale kaotas Tolstoi täieli-kult hingelise rahu, mida ta ometi nii tungivalt vajab kontsentreeritud kirjanduslikuks loominguks.

Olukorra hoolikal järelekaalumisel ja asjatund-jatega igakülgsel nõupidamisel, jõudis Tolstoi veendumusele: formaalne testament on mööda-pääsematu, kui ta soov, et ta tööd peale surma kõi-gile vabad oleksid, täituks. Asja huvides valis ta selle tee. Otsus omi töid üldsusele vabaks jätta oli tema juures nii kindel, et ta mitu korda seda oma allkirjaga kinnitas, kuna viimase vorm ei tundunud talle küllalt kindlana ja vastu vaidlema-tuna.

*

Ainsa vaheldusena, millisest Tolstoi tundis tõsist rõõmu, olid harvad, nädalased, külaskäigud mõne lähima sõbra juure. Sääraste külaskäikude sooritamine oli raske, kuna Sofia Andrejevna püü-dis neid igal viisil takistada, vahel isegi kaasa sõites.

Sõprade juures elustus Tolstoi ilmselt, nii keha-liselt kui vaimselt. Paar päeva rahulikku elu ühemeelsete sõprade ringis, kes hindasid kirjaniku hingelist puhkust ja absoluutset iseseisvust, andsid talle ajutiselt tagasi elujõu. Näoilme muutus rõõmsamaks ja liigutused elavamaks. Ta töötas hommikuti mitu tundi ning andis täiskirjutatud lehti sõpradele ümberkirjutamiseks.

Neil korral haaras teda alati ind luua midagi väärtuslikku ja pühenduda puhtkirjanduslikule loomingle. Kunagi ei avanenud tal aga võimalusi nende kavatsuste läbiviimiseks. Jasnaja Poljanas sattus ta jälle miljöösse, mis tegi võimatuks rahu-liku kirjandusliku tegevuse.

*

1910. a. juulis algas Tolstoi elus raskeim järk. Sofia Andrejevna püüdis röövida ta viimast isik-liku vabaduse jäänust. Naine nõudis, et Tolstoi lahkuks lähematest sõpradest, kartes nende mõju oma mehele. Kodus jälgis ta kõiki Tolstoi tege-vusi ja kõnesid ning ei häbenenud isegi sukkades ta ukse taga kuulatuda. Varastas mehe taskuist salaja intiimsemaid päevikuid, milliseid Tolstoi

armastas eriti oma elu rasketel päevadel pidada. Sofia Andrejevna ei varjanud oma umbusaldust ja viha mitte üksi Tolstoi, vaid ka võõraste ees. Ta uskumatult inetud kahtlustused ei kannata kor-damist. Tolstoi oli sageli sunnitud lukustuma oma tupp. Vähiakski puhkekäiguks sõprade juure oli vaja ettekäänet.

Sofia Andrejevna ei püüdnud teda mõjustada üksi sõnadega, vaid ka käitumisega. Oma taht-miste läbiviimiseks simuleeris ta hüsteeriat ja hullumeelsust. Ähvardas enesetapmise ja mür-gitas end näiliselt. Halva ilmaga jooksis ta pool-paljalt majast välja ning lasi end otsida kogu par-gis. Tungis nii ööl kui päeval Tolstoi tupp, ka siis kui viimane juba täiesti väsinuna magas ja äratas viimase, et väljapressida mõnd nõusolekut. Kui Sofia Andrejevna tähelepanu sellele juhiti, et ta sellise käitumisega Tolstoi täiesti hukutab, vastas naine, Tolstoi hing olevat nagunii temale juba surnud, ta keha olevat talle aga ükskõik. Ja kui Sofia Andrejevna kord küsiti, mida tunneks ja teeks ta, kui tema süü pärast Tolstoi tööpoolest sureks, siis vastas ta: „Läheksin Itaaliasse, sest seal ei ole ma veel ialgi käinud.“

Tolstoi püüdis omaltpoolt imetlusväärse kannatusega kõiki neid Sofia Andrejevna soove täita, mis ei seisnud vastolus ta oma südametunnistusega. Kord pidas ta naist tööpoolest vaimuhaigeks ning kartis alati, et viimane võiks enesele mõnel viha-hool haiget teha.

Ükski inimene ei oleks suutnud taluda neid viletsusi. Tõeliselt vananes ka Tolstoi tundmatu-seni, muutus kõhnaks, nõrgaks ja kahvatuks. Sageli valdasid teda minestusehood. Põgenemise päeval oli ta veel vaid oma enese vari. Süda, när-vid, kõik ta elujõud oli viimseni kurnatud. Ker-geim haigus võis viia teda surivoodi. Tegelikult see sündiski kohe peale Jasnaja Poljanast põge-nemist.

Ikka veel hellitas Tolstoi lootust, pehmendada oma naise südant armastusega. Viimastel kooselu kuudel kaotas ta selle aga täielikult. Tas tõusis kahtlus, kas arstidel polnud siiski õigus, kui soo-vitasid talle Sofia Andrejevna huvides lahkumist. Lõppeks veendus ta, et kohalejäämine tooks naisele kasu asemel vaid kahju, kuna ta oma olemasoluga soodustaks naise halveimate iseloomujoonte ärkamist. Nädal enne põgenemise teostumist ütles ta ühele sõbrale: „Niikaua, kui see ainult minu pärast oleks olnud, ei oleks ma seda mitte teinud ega teha võinud, kuid nüüd näen, et mu lahkumine on ka mu omakseile parem. Nende vahel on vähem tüli ja pattu.“ Viimane tõuge põgene-miseks sündis pea.

*

See sündis üsna lihtsalt 27. okt. ööl, vastu 28. oktoobrit. Kuna kõik mõtlesid, et Tolstoi magab, lamas viimane voodis ja silmitses läbi uksepilü, kuidas Sofia Andrejevna ta kirjutuslaual ja sahtli-tes soris. Märgates tuld Tolstoi toas, tuli naine sinna ja küsitles näiliselt murelikult mehe tervise üle. See külmavereline teesklemine purustas Tolstoi viimsed lootused. Ühtlasi meenus talle, et ta ka möödunud ööl oli kuulnud kahinat ja samme töötoas, nüüd selgus talle tõeline põhjus. Juhus oli vabastanud loorist selle kohutava, korra-pärase komöödia, mida päev-päeva järele ta ümber oli mängitud, milles tal endal oli teadmatult pea osa.

Nagu ta tütar Alexandra jutustas, ei olevat ta sel ööl magada saanud. Talle tundunud ikka, nagu jookseks keegi üleval siia-sinna ja kõneleks. Ta kartnud, et vanemate vahel oli jälle tulnud lahk-helisid. Pea koputatud ta uksele.

„Kes seal on?“

„Mina olen... Ma tahan kohe ära minna... alaliseks. Tulge, aidake mul pakkida.“

Alexandra jutustas hiljem, ta ei suutvat kunagi unustada Tolstoi kuju uksele — kindlast otsusest särava ilusa näoga.

„Ma värisen,“ kirjutab Leo Tolstoi päevikus, „mõtte juures, et ta midagi kuuleb ja ilmub, see tähendaks stseene ja hüsteeriat... Kuuendal tun-

nil on kõik pakitud, lähen talli, et rakendada lasta hobuseid.“

Pärast põgenemist ei ole Tolstoi minutitki kahtsenud, mis ta oli teinud. Ta ei mõelnud üldse enam tagasipööramisele Sofia Andrejevna juure.

Mispärast ta teisiti tegutseda ei võinud, kirjutab ta 29. okt. tütre Alexandrale:

„... See alaline jälgimine, alalised etteheided, see vale viha mu lähimate sõprade vastu, see teesklev armastus... niisugune elu ei ole üksi ebamugav, vaid lihtsalt võimatu. Kui juba keegi vette minema peab, siis kindlasti mitte tema, vaid mina...“

SELTSIMEES RITA

Rita Harding oleks võinud olla õnnelikum naine maailmas, kui — ja, kui talle ei oleks viimaseil aastail tekkinud vaenlane, mis ähvardas purustada kõike seda, mis seni ta elu täitis.

Keegi ei teadnud sest midagi. Ühelegi inimesele ei kõnelenud ta sellest, kogu maailm tundis teda ainult noore ja kuulsa arhitekti naisena.

„Teil läheb ju üsna hästi, mu armas —“ selliseid märkusi kuulis ta üsna tihti sõbrannadelt, kes arusaada ei suutnud, et mõnikord võib ka, hoolimata kahest veetlevast lapsest ja armastavast mehest, kurb olla. Sageli seisis Rita salaja mehe kirjutuslaua ees ja vaatles oma vaenlase pilti, mis rippus suurena ja võimsana seinal. See oli värviline visand keset troopilist maastikku asuvast sillast, mis julge kaarena ühendas teineteisega laia jõe kõrkjasse kasvanud kaldaid.

See sild oli ta vaenlane — see sild seal! Ta mees töötas ligi aasta selle projekti kallal. Kui õnnelikud nad olid olnud, kui tema, noor arhitekt, oli sildade kavandite võistlusel saavutanud esimese auhinna. Kuidas olid nad rõõmustunud suure ülesande üle, mis ühe hoobiga nende elu muutis ja neid Rio de Janeirosse viis! Kiiresti oli aga tulnud kainenemine, kui ta märkas, et see sild haaras ta mehe ikka enam ja enam oma võimusesse, tõrjudes tahaplaanile teda ning lapsi.

„Tähtis kultuuritöö“, nagu Emil öelda armastas — muidugi, päris ilus, kuid see ei takistanud Ritat ikkagi projekti kõigest südamest vihkamast.

Emil ei tohtinud midagi märgata ta tundmustest, sest ta teadis, millise innuga mees selle töö küljes rippus. Ei — siin pidi jääma ainult vaikne alistumine, salajane soov, et midagi juhtuks, mis järgmisel kuul algavat sillaehitust takistaks, võibolla koguni võimatuks teeks.

Rita palvetel saatusele näis olevat tagajärgi.

Ühel päeval tuli Emil ärritatult koju.

„Mõtlesin ometi, Rita, milliseid teateid ma sain: kogu silla ehitus on muutunud küsitavaks, kuna soine maa nähtavasti üldse silla sambaid ei kannu. Peters, kes on juba ligi kuu kohal, on järsku haigestunud ning haiglasse viidud. Pean kohe reisima sinna!...“

Rita süda tõmbles valulikult. Emil tahtis tema juurest lahkuda — nüüd juba. Ürgmetsadesse — sinna, kus Peters, tugev Peters, oli palavikku haigestunud. —

Emil vaatas paluvalt naisele. Kas sa usaldaksid, Rita, kaasa tulla...? Minu lähedal peab olema usaldusväärne inimene, kellele võin julgelt tugeda, kes valdab keeli...“

Rita mõtted töötasid palavikuliselt.

„Ja lapsed, Emil,“ küsis ta aeglaselt, „mis saab neist — minuta...?“

Emil vaikus rabatult. Momendiks tõusis tal mõte, kas ta väikse naise jõust jätkub ka kõigele selleks, mida ta temalt nõuab. Kuid mis pidi muidu kogu sest ettevõtte saama?

„Lapsed viime tuttavate juure. Et ma selle lühikese aja jooksul mõnd meest, keda usaldada võib, leiaksin, sel-

les kahtlen väga! — Sa tead ju ka, et ma ei või mingil tingimusel projektist loobuda!“

Rita nägi tumma palvet mehe silmis — Annaks Jumal, et ma õieti toimin! — Lapsed vajavad mind väga, kuid kas võin ma hätta jätta meest?

„Hüva — ma tulen kaasa!“

Emil tõmbas naise enese juure. „Ma tänan sind, armas.“ — Ajal, mil ta suudles naist, vaatles viimane pisariniiskeil silmil pildile seinal. —

*

Mõni nädal hiljem oli ta juba katkises tööülikonnas. Ta tegi isegi süstimisi tööliste palaviku vastu ning hoolitses selle eest, et Emil saaks segamatult toimida omi uurimusi. Kindla käega juhatas ta töölisigi, olles nende poolt sama armastatud kui kardetud.

Kõik tulid oma soovidega tema juure, kõiki püüdis ta aidata. Ent üsna salaja mõtles ta nukralt Rio de Janeirole, kust ei tulnud ainustki kirja, ainustki telegrammi teadete. Keegi ei teadnud ta muredest laste pärast ega selle pärast, kes võitles seal soisel kaldal heroilist võitlust, et lähendada ürgelu tsivilisatsioonile.

Kui kõhnaks oli Emil jäänud. See lõikas valusasti naise südamesse. Kui ta ainult palavikule vastu paneks!

Kord saatis Rita teda läbi ürgmetsa. Alles siin õppis ta tundma, mis ta mehel seljataga pidi olnud olema... kui väiksed ja tühised olid ta enese hingelised kannatused selle kõrval.

Kui tal vähemalt edu oleks, aga ikka otsis veel Emil asjatult kindlat toetuspunkti silla sammastele.

Rita ehmatas oli piiritu, kui Emil ärkas ühel hommikul tugeva peavaluga, silmis läheneva palaviku rahutu tuli. Hoolimata naise palvetest läks ta siiski välja, niiske ja palava tuule kätte.

Just sel päeval leidis ta jõe ülemvoolul kindla kaljuriba, millele sild toetuda võiks. Viimase jõuga tegi ta täpsa asukoha plaani ning vajus siis kokku.

Rita istus voodi äärel ning hoidis omi jahedaid käsi haige laubal. Emil viskles rahutult siia-sinna. Väljas sumisesid saladuslikult öise metsa hääled. Ta ei tohtinud teda kaotada, ainult seda mitte. Seda pole väärt ükski sild maailmas. Jumal, aita... ainult seda mitte!!

Ning ta palve leidis vastukaja. Järgmisel hommikul oli palaviku võim murtud. Ülestõusmiseks oli Emil siiski veel liig nõrk. Ent — teade tuli ära viia. Kellele seda aga usaldada...?

Rita luges haige otsalt mõtteid — kas pidi ta ka selle ülesande enesele võtma — teda üksi siia jätma, teda, kes oli veel nii nõrk ja abivajav.

Kui halliks oli muutunud ta mehe juuks nende viimaste nädalate jooksul...

Rita võttis südame rindu. „Tead sa, Emil,“ ütles ta südamliselt, „sa ei vaja mind ju praegu enam nii hädatarvilikult — mis oleks, kui mina viiks su teate Riosse?! Seal kindlasti oodatakse — ja sa tuled ju mõne päeva pärast järele.“

Emil silistas õrnalt üle naise blondjuuste.

„Mu seltsimees, sõber,“ sosistas ta, „mu hää seltsimees...“

H. Ernst.

Siidamete-mäng

ROMAAN

Katrin Holland

Eelmise osa kokkuvõte: Clemens Kerkhofen oli maailmakuulus klaverikunstnik ja veetis suurema osa oma elust suurlinnades. Ta rändas oma teenija Martin Geyeriga New-Yorkist Londoni, kus esines klaverikontserdiga Albert Hallis. Londonis kuuleb ta juhuslikult ühest majast mööda sammudes viiulimängu ja see meeldib talle niivõrd, et saadab teisel päeval Martini mängijat otsima. Viiuldajaks osutub keegi prl. Ridley, kes sel hetkel, kui Martin sinna jõuab, on vannis ja ei lase meest sisse.

Martin pöördubki selle sõnumiga Kerkhofeni juurde tagasi. Prl. Ridley on vaene tüdruk, kes on parandanud oma muusikaande surnud isalt. Ka ema on tal aastate eest surnud.

Samal õhtul eksib Clemens Kerkhofen veel kord sellesse tänavasse ja koputab prl. Ridley uksele. Nüüd lastakse ta sisse ja pakutakse kohvi. Nad jutlevad kaua. Prl. Johanna Ridley mängib viiulit. Kerkhofen on sellest nii vaimustatud, et lükkab kojusõidu oma naise Babeti mõisa prl. Ridley pärast edasi. Ta kutsub preili oma kontserdile.

Veidi hiljem võimaldab Kerkhofen prl. Johanna Ridley'le, kes osutub väga andekaks viiuldajaks, kontserdi lord Frances Cornwelli lossis. Johannal oli edu. Peale Johanna kontserti sõidab Kerkhofen oma koju naise ja laste juurde.

Frances Cornwell on neljakümne aastane vanapoiss, kes on pettunud õnnetu armastuse tõttu naistest.

„Tere. Kuidas käsi käib? Mida siis teie siin teete?“

Neiu pöördus tema poole, vaatas talle suuril silmil ja uurivalt otsa, vajutas hambad kõvasti alumisse huulde ja naeratas pooleldi põlglikult, pooleldi pilkavalt:

„Ah, ennäe, Frances Cornwell.“

„Jah,“ vastas ta, „ja...?“

Ta vaatas talle ikka veel otsa, ja äkki kadus kinine ilme tema ilusalt näolt.

„Kas oskate saladust varjata, Cornwell?“

„Iseenesestki mõista.“

„Olen põgenik.“

„Olete põgenik! Miks?“

„Mind sunniti abielluma, mõistate, minul aga oli villand perekonnast, traditsioonist ja seltskonnast!“

Cornwell kaitses pisut segaselt traditsiooni, ütles, see olevat vajalik, hea ja tugev.

Marjorie rüüpas whisky ja näis välja nii, nagu ta ei kuulakski teda. Viimaks ütles ta.

„Hüva, aga see ei puutu põrmugi minusse. Tahan elada oma enda elu, sidumatult, ilma käestkätte käinud seadusteta.“

„Ma ei mõista teid!“ Cornwell silmitses abitud tema kaela ja kordas: „Ma ei mõista teid hästi, Marjorie!“

„Olin selles juba veendunud,“ vastas neiu üks-

kõikselt, ja maha ronides oma kõrgelt pukilt, lisas ta: „Kuidas peaksitegi seda, lord Cornwell? Teil ju ei ole kaastundlikku südant.“

Sellest õhtust peale jäid nad ühte — ja päevi, nädalaid, aastaid elasid nad teineteisega. Keegi ei teadnud, kas nad olid abielus, sest nad abiellusid, ilma et oleksid sellest kellegile teatanud. Cornwell armastas teda. Tema, kes polnud tundnud enne teda ühtki naist, nägi temas oma elu, ja näis peaaegu, nagu tuksus Marjorie noor ja kirglik süda vaid temale. Talle poleks tulnud mõttessegi, kahelda naise truuduses ja tema siiruses. Ent ühel päeval ta üllatas teda ootamata seega, et viibis teise mehe süleluis. Cornwell ei lausunud sõnagi, pöördus ja läks. Ta ei näinud teda iial enam. Näis, nagu ta oleks tema unustanud, oma elust kustutanud, sest ta liikus sama rõõmsa näoga oma sõprade keskel, nagu tegi seda varemini. Ja siiski oli naise käitumine otsustav kogu tema tulevikule. Temaga ta oli kaotanud samuti usu inimkonda. Ta võitis üksikud ööd, kui teda piinasid kurjad kujutelmad, ent tema umbusaldus jäi. Ta elas oma tuttavate keskel nagu hea, pisut eemalehoidlik ja mõtlik seltsimees. Ta pidas suurt maja, käis talviti Rivas, et mängida tennist, ja sõitis sügisel Schotimaale jahile, mida inglased tunnevad end kohustatud tegema. Lühidalt, ta tegi, mis ta õieti oma nimele võlgnes, ainult tema ise teadis, et teda õieti enam polnudki, et ta oli surnud juba aastaid, et ta suri juba toorkord, kui ta pidi nägema, et sõnad tähendavad vaid tähti, kõlagugi nad nii kaunilt kui tahtes.

Ta ise pidas ennast surnuks. Ja nüüd korraga ta tundis kokkudes, et tal oli isegi väga elus süda. „Johanna,“ mõtles ta, „Johanna...“

Võibolla oli see vaid neiu noorus, mis tegi ta Marjoriele sarnaseks, võibolla teatav joon tema suu ümber. Võibolla temas polnud hoopiski Marjoret, keda ta temas armastas, vaid lihtsalt uus inimene — naine, kes äratas tema uuele elule.

Kaks päeva hiljemini helistas Frances Cornwell Johannale:

„On teil tahtmist täna minuga einetada?“

„Meelsasti,“ sõnas Johanna.

„Mil teile sobib?“

„Peaaegu olema kell neli ringhäälingus.“

„Nii siis kell üks.“

„Kus?“ küsis Johanna.

„Kus soovite? Savoys.“

„Savoys?“ mõtles Johanna järele, „Savoys!“ Seal ta oli kord Silvesteriga elanud, siis kui Schaljapin Londonis laulis.

Ei, Savoys ta ei tahtnud.

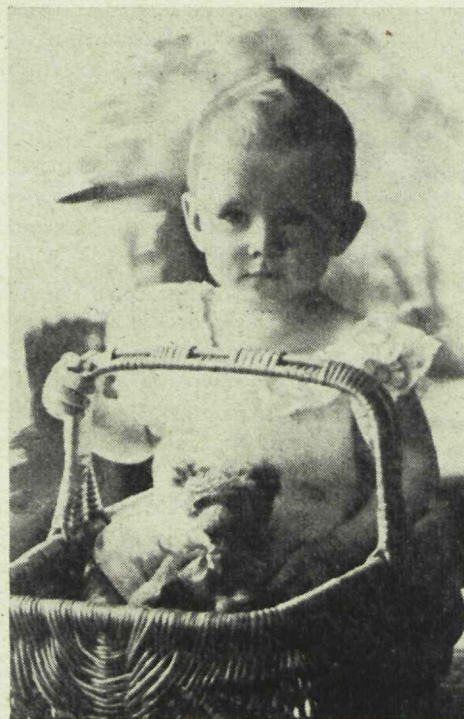
„Või?“ küsis Cornwell, ja ainuski inimene poleks

Meie perekondade väikesi käskijaid

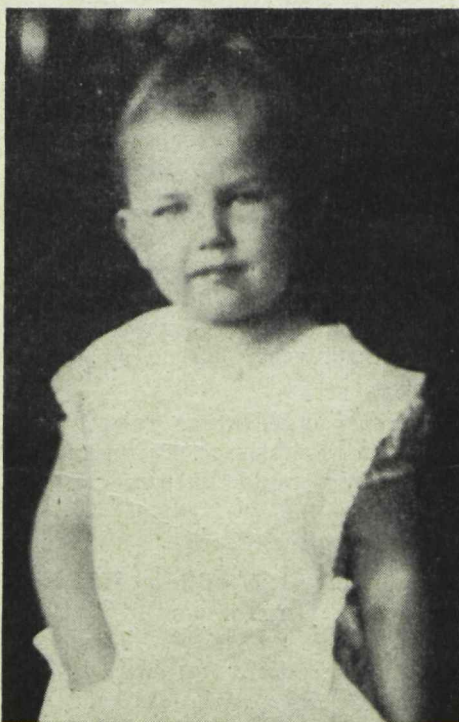
*Valdeko, „Vanemuise“ teatri asja-
ajaja H. Stukise kasupoeg.*

*Luule-Maigo, Oru-Linnamäe õpe-
taja J. Jakobsoni tütar.*

*Ülal:
Ilmar, üliõpilase E. Lani poeg.*

*Paremal:
Marju, dr. E. Steinbergi tütar.*

*Vasakul:
Maret, kohtuminister J. Mülleri
tütar.*

võinud lugeda sellest liikumatust, peenest näost, kuipalju see temale tähendas — olla Johannaga üksi ja segamatult. „Või einetaksime vaikselt minu pool?“

„Hästi!“ sõnas Johanna, üsna lihtsalt: „hästi“, ning pani toru ära.

Ta ilmus väga täpsalt, täiesti vabalt ja kõndis oma kergeil, õõtsuva il sammel mööda vana maja ilusaid, vaikkeid tube.

Vaatamata kogu oma vaevale, Cornwellil ei õnnestunud lobiseda kergelt ja ükskõikselt. Ikka jälle süvenes ta Johanna poisiliku profiili vaatlusse, ja alles kui serveriti mokkat ja teener vaikselt kobinaga sulges raamatukogu ukse, ütles ta: „Rõõmus- tuksin, kui võiksin teid tervitada sageli neis ruu- mes.“

Johanna istus Cornwelli vastas, madalas, antiik- ses gobelääntugitoolis. „Lähen Berliini muusika- kooli.“

Frances, kes pidi talle parajasti pakkuma siga- retti, vajus kokku.

„Miks te ei jää Inglismaale?“ küsis ta liikuma- tul, karedal, kaugel häälel ja andis talle tuld. „Ka siin leidub häid õpetajaid. Olen meelsasti nõus teid aitama.“

„Täna,“ sõnas Johanna, „kuid kahtlen, kas mulle üldse paremat leidub kui Kerkhofen.“

„Kas Kerkhofen nõustus teid õpetama?“

Johanna jaatas.

„Õnnitlen,“ sõnas Cornwell, sirutades neiule käe. Neiu ulatas talle oma, ja sel lühikesel hetkel, kui ta hoidis tütarlapse sõrmi oma peos, oli talle selge, et tal polnud kaotamiseks enam palju aega. Neljakümneühedeksa-aastaga ei olda enam noormees.

Ta hoidis veel ikka neiu kätt: „Aga seni, kui viibite siin, kohtume sageli?“

Johanna vaatas talle julgesti otsa: „Mul on hul- lupööra palju tegemist. Tahaksin selle nelja nädala jooksul väga palju töötada. Kerkhofen lubas mulle muretseda stipendiumi.“

Cornwell ei vastanud; ta nõjatus tagasi oma tugitooli. Tal polnud tulnud iialgi mõttesse talle seda öelda, mis ta nüüd ütles, ja ta polnud iialgi säärase plaani võimalust kaalutlenud, kuid siiski — miski temas sundis teda seda küsima, liikumatul näol ja kergelt naeratavalt huulil, nagu jutustaks ta mõnd ülitoredat, vaimukat nalja:

„Kas tahaksite tulla mulle naiseks, Johanna?“

Peaaegu õudne vaikus vajus mehe ja tütarlapse vahele. Johanna ei vaadanud talle otsa. Ta silmitses jahedalt ilusasti köidetud, loendamatu raamatute värvilisi selgu, tumerohelisest kivist lõigatud suitsetamislaua tahvli, vana mööbli aadlikke jooni. Siis äkki pöördusid tema silmad aeglaselt Cornwellile. Ja korruga ta naeris. See oli tema esimene abiellumissetepanek, esimene armuavaldus, ja midagi säärast ta oli kujutlenud hoopis teisiti.

„Naerge rahulikult,“ ütles Cornwell. „Teil on selleks õigus. Olen narr. Ent armastan teid, Johanna. Kui rumalasti ja võimatult see kõlabki!“

Johanna lakkas naermast. Kohkudes tundis ta, milline muudatus oli mehega sündinud. Tema silmad välkusid, ta hingamine oli kiire ja närvlik. Siis ta kogus end, rahunes, muutus jällegi kinniseks ja õrnaks.

„Ei, teie ei tunne mind, Johanna, kuid oleneb teist, kas tahate mind tundma õppida või ei. Võib- olla ühel päeval te hakkate mind koguni armastama. Mitte täna, mitte ka homme, Johanna. Ma ei taha teid tülitada. Aga...“

Johanna oli püsti tõusnud. Ta seisis nüüd akna ääres, koera kõrval. Kas ta teda üldse kuulas? Lühikeseks hetkeks ahvatles teda mõte, neiule elu tema kõrval ette maalida leedi Cornwellina, teha talle selgeks, kui üürrike oli elu, kui kaduv on õnn, kui mõttetu võitlus, töö ja edu. Ta oli aga dshentl- men. Ta ei öelnud midagi sellesarnast.

„Ma ei usu,“ sõnas Johanna aeglaselt ja väga tõsiselt, „et võin esialgu mõelda armastusest või abielust. Näete, leidsin parajasti taas oma kunsti, ega saa temast jällegi lahkuda.“

„Seda pole teil vaja, Johanna.“

„Vastuoksa.“

Johanna raputas pead: „... ei või end killus- tada! Kõigepealt tahan jõuda edasi...“ ja ta hingas sügavasti. „Kas te ei mõista seda?“

„Siiski,“ vastas Cornwell. Ta oli liiga tark mit- teteadmiseks, et ta oli teinud andestamatu vea seega, et kartes teda kaotada, oli kiirustanud, selle asemel et anda talle kannatlikult aega, mida ta vajab ja nõudis. Tema aga polnud enam mõni noor mees, kel oli aega ja tulevikku.

„Andestage, et teid kohutasin,“ ütles ta, „ja siiski, Johanna, ärge unustage minu sõnu. Tehke nii, nagu see näib teile õige, ja jätke mulle lootus, et tulete ühel päeval ise minu juurde.“

Johanna metsikuisse sinisilmi ilmus kummaliselt pehme ilme, mis meest jahmatas.

„Kas olete mulle kuri, kui teile juba nüüd üt- len, et seda vaevu usun?“

„Ei,“ ütles mees ja lisas ägedasti: „Ent miks peate seda võimatuks?“

„Ah, võimatu,“ ütles Johanna ja raputas oma kiharaid, „võimatu pole miski. Kuid muusikast piisab mulle.“

Neiu märkas vaikset kahtlust, mis lendas nagu vari mehe suunurgis.

„Mis on?“

„Ei midagi“, ütles Cornwell. „Lubage mul ka- helda, et inimelule piisab vaid kunstist. Paljud kujutlevad seda endale. Ent enamik vajab teist inimest ja need vähesed, kes oleksid võinud olla üksi, olid alati mehed, Johanna. Teie aga — teie olete naine, tütarlaps! Teie edu...“

„Ma ei ole auahne.“

„Seda ma ei öelnud. Aga iga eluolend on enam- vähem egoistlik. Teie aga, Johanna — kas tahate kogu eluajaks loobuda armastusest? Olete naine, ärge unustage seda!“

Kuuldes neid tungivaid sõnu, kibrutas Johanna kulme. Need jooksid põiki, ebahühtlaselt kumerdu- nult, laiade ja ilusasti joonestunud kaartena sil- made kohal.

„Ma ei mõista teid.“

„Seda ma ei usu,“ vastas mees ja püüdis jääda rahulikuks. „Kuid ma tean, et ma ei eksi. Olen vanem kui teie, Johanna, ja lubage, et teile ütlen: kogenenud.“ Äkki, silmates neiu kahvatunud nägu, muutis ta tooni: „Kuidas ka poleks, ma ei ole kind- lasti inimene, kes soovib teile pahandusi. Juhul, kui te aga peaksite jällegi oma lootusis pettuma — uskuge mind, palun, olen igalajal teie käsutuses.“

Babett seisis parvel Gabrieli, selle tuulest ja päikesest pruunistunud peaingli kõrval — ja ootas oma meest. Lapsed olid talle autos vastu sõitnud. Ta võis iga hetk saabuda.

„Hea, et härra tuleb koju,“ ütles Gabriel ja poputas oma piipu.

„Mispärast?“ päris Babett.

„Seepärast, et on alati hea, kui mees on naise juures.“

Oli kuulda autosignaali, mis oma manitseva kõlaga riivas õhu rahulikku vaikust. Varsti tuli ka auto ise nähtavale. Babett ei jooksnud Clemensile vastu. Ta seisis vaid ja sirutas käsivarred välja. Kõigepealt tulid lapsed: Polly hõisates ja kiljudes, tema järel Rick, samuti juubeldades: „Ta on siin, Babett!“ Clemens näis lastele ilusaim mänguese. Nad ei tundnud teda teisiti kui rõõmsana, naervana, kannatlikuna, alati valmis nende soove täitma, tehes alati kõik, mis nad temalt iganes nõudsid. Sest Clemens tuli vaid siis, kui töö oli tehtud, et puhata ja kosuda uueks tööks. Ah, kui tark ta oli, et näitas Babetile ja lastele vaid rõõmsat nägu! Ja siis Clemens tuli. Tema juuksed lehvisid tuules.

„Siin sa siis oled,“ ütles Babett ja ulatas talle suudluseks huuled. „Hea, et oled jälle kodus!“

Clemensile järgnes Martin, andes Babetile vasaku käega vargsi märku, et kõik on korras, paremas käes aga kandis kohvrit.

„Jumal appi, Babett!“

Clemens kummardus, et vastu võtta naise suudlust. „Ilus on kodu, Paradiisis!“

„Kas viimaks ometi märkad seda?“ naeris Babett ja haaras mehe käsivarre.

„Tervist, Gabriel,“ sõnas Kerkhofen, raputades vanakese kätt. „Mugeldasin talle toredat tubakat.“

Gabriel pilgutask vasakut silma, nagu tahtes öelda: „Tean juba, ära ainult nii valjusti räägi, et teised ei hakkaks kadestama.“

„Ja mida sa meile kaasa töid?“ kisasid lapsed erutatult ja uudishimulikult.

„Kaasa tõi...“, ütles Clemens, „jah, oodake vähe, seekord unustasin selle täiesti!“

„See ei ole tõsi!“ hüüdis Polly ja Rick ajas end sirgu: „Oleme liialt suured, et võid meid petta!“ Ta oli nii sageli, peaaegu alati teeselnud, nagu oleks ta kingid unustanud ja seekord, kus ta oli nad tööpoolest seletamatul põhjusil unustanud, nad ei tahtnud teda uskuda. Aga Martin, see salapärane, vaikne, ettevaatlik „Paradiisi“ kaitseingel, viipas lastele ja need lahkusid isa juurest, et lasta endile kõrva sosistada üllatusi.

Babett tuli Clemensi tuppa, et tal kohvreid välja pakkida. Clemens lebas siruli põrandal ja mängis koertega, kes jälleenagemiserõõmust olid otse ohjeldamatud.

„Nüüd sa aga määrid enda korralikult ära,“ ütles ta ukselt.

„Või nii,“ vastas Clemens, mõtlesin, oled nii hea perenaine, et sinu juures võib süüa kas või põrandaltki.“

„Proovi seda,“ sõnas Babett, „aga nõõbid hõõrud kindlasti eest.“ Ja ta hakkas kohvreid avama. „Kas oli ilus New-Yorgis?“ küsis ta, korraldades pesu ja raputades katkiseid sukki nähes pead.

„Otse jumalikult ilus. Erutav ja huvitav. Kujutlematu, ebatavaline linn. Oleksid pidanud olema kaasas.“

„Ilusam kui „Paradiis“ ta kindlasti ei ole.“

„Ei, elada ma seal ei tahaks,“ möönis Clemens.

Babett vaatas talle võidurõõmsalt otsa. „Ja London? Hea arvustus oli sul lehis.“

„Nonoh?“ Ta pöördus tema poole: „Mis ajast loed siis sina ajalehti?“

Babett naeris: „Kas tunned mind nii vähe? Tom loeb neid ja õpetaja ja Petersen ja vahest ka lapsed. Mul aga on täiesti ükskõik, mis need inimesed seal kirjutavad.“

„Nanah,“ ühmatas Clemens ja kargas püsti. „Nii ükskõik see sulle siiski pole.“

„Oled aga sina ka edev,“ arvas Babett.

„Kui minust halvasti kirjutatakse,“ seletas Clemens, „ei tahaks mind keegi. Millest siis elaksime?“

„Nanu!“ Babett kallutas pea võitlusvalmilt kukla ja ütles pool tõsiselt, pool naljatledes: „Et elada, selleks me sind ei vaja! „Paradiisist“ jätkub meile kõigile... veel enamgi.“

„Siis on ju hästi,“ heitis Clemens vahele. Ja väike pilv, mis seisis nende elutaevas sellest ajast, mil nad teineteist tundma õppisid, näis korraka tulevat lähedale. Nii see oli olnud ikka ja alati. Babett vaatas oma mehe kunstile nagu oma laste mängukannidele, ei võtnud seda tõsiselt, tähtsalt, talus seda, sest see valmistas Clemensile rõõmu, aga ta vaatas sellele siiski kui toredusele, nagu kõigile neile asjule, ilma milleta tuleb samuti toime. Kuid ah, ka pisukese poisipõngerja süda võib murduda, kui temalt ära võetakse tema ehituskast.

„Kui kauaks jääd meie juurde?“ Babett lõi kohvrikaane kinni. „Nii, selle võib välja viia,“ ütles ta ja andis talle jalaga tugeva hoobi.

„See ei kõla just sõbralikult. Tahad minust vist küll varsti vabaneda?“

„Sa oled unustanud nalja, Clemens? Tahaksin seda teada vaid seepärast, et end selle järele sisse seada.“

„Võibolla töötan siin. See tähendab kui...“

Babett tegi läbematu käeliigutuse.

„Töötada, siin? Võibolla koguni komponeerida? Sa armas taevas, Clemens! Noh, tee, kuidas sulle meeldib!“

Korraka ta asetus tema ette.

„Tom Vorberg, Clemens, on minusse hirmsasti armunud.“

„Tal on põhjust selleks,“ ütles Clemens ja tõmbas ta enda juurde.

„Ei tea,“ kahtles Babett, „olen vana naine. Vaata, mis avastasin.“ Ja ta tõmbas mehe endaga akna juurde, et talle seal heledas päikesepaistes näidata oma esimest valget juust. Seda võis vaevu näha, tema hõbeblond juuksed oimudel mõjusid päikeses juba niikuinii peaaegu valkjalt.

„Kumb meist on nüüd edev?“ pilkas Clemens, „sina või mina?“

Naine ei mõistnud teda ja vangutas pead. Mees aga pani käe tema lõua alla ja tõstis tema näo enda poole üles: „Kas armastad mind, Babett?“

Babett naeratas oma peent, õrn-pilklikku naeru.

„Miks ma ei peaks sind armastama?“

„Seepärast, et oled nii palju ükski, et meil tege-likult on teineteisest nii vähe!“

„Sul ju ei tarvitseks „Paradiisist“ lahkuda.“

„Ja sina jälle võiksid tulla kaasa, kordki mind saata.“

„Selleks, et siin kõik pahupidi läheks“

„Ja kui nüüd korraka lähaks minuga pahupidi?“

J. Suvorova.

„Soovite mind usutleda? Palun astuge sisse. Olen rõivastatud nii koduselt... pesin just köögis taldrikuid.“

Pr. Suvorovast hoovab lavahõngu isegi argipäeva kodusel miljöös — suvorovalik naeratus, kimonoõikeline hommikmantel, juuste ümber laubal kokett-sõlmeline heleroheline siidpael — see meenutab lava.

„Pea jutustama enesest? Olen pärnakas. Koolis käisin kodulinnas ja Paide tütarlaste gümnaasiumis. 1915. a. kolisime perekonnaga Tallinna. Muide mul on õde ja vend. Õde, pr. T a n n e b a u m, on praegu ka näitleja „Vanemuises“. Vend viibib Hispaanias.

Aasta veetsin Venemaal. 1918. a. sügisel asusin uuesti Pärnu. Kutseline näitleja sai minust 1920. a. Olin juba varem mõned korrad päris edukalt esinenud Pärnu Töölisteatri, elukutseliseks sain aga „Endlas“.

Olin tollal pisike põngerjas, veel pisem kui praegu. Kaalusin vaid 80 naela — seepärast siis mu esimesed tuleproovidki olid lastetükes. Lapsi mängisin paar aastat. „Endlas“ oli vähe naisjõude, mistõttu varsti „lapsekingadest“ välja kasvasin. Pidin osi võtma, mis määratud „täiskasvanuile“. „Vanemuisesse“ palgati mind 1928. a.

Sellest ajast olen pidevalt töötanud Tartus — ja kui läheb hästi, siis pühitseksin meeleldi sügisei Tartus ka oma 15 a. lavajuubelit.

Aastate kestel olen näitelaval kujutanud inimesi igast seltskonnakihist: tänavatüdrukust „Kolme krossi ooperis“ kuni „Kuningas Leari“ õilsahingelise tütre.

Armsamaid osi oli mul siiski: „Volbri öös“, „Röövlites“, „Püve talus“, „Jurkovitši tütardest“ — siis Offelia „Hamletis“ ja Meeri „Kilk koldes“.

Tunnen ma lavapalavikku? Ja, selle all kannatan igal esietendusel oma esimesest esinemisest tänaseni. Ärritun lavale tulekul — juba seal olles on aga kõik möödas. Ärrituses tekivad mu kaelale punased plekid. Teised garderoobis teavad seda. Kui mu kael korraga veidi enne etteastet kirjuks muutub, on põhjust neil öelda: „Suvorova närveldab.“

„Kuidas veedate oma vaba aja, mis lavatööst üle jääb?“

„Esmajoones olen perenaine. Mis sellest üle jääb, pühendan lugemisele ja käsitööle.

Lugemine on mu suuremaid naudinguid. Ostsin odavmüügilt virna raamatuid, õnnetuseks pole mul raamaturiulit — nüüd on nad kõik mööda tuba laiali. Igas kapis on raamatuid, isegi siin mu abikaasa kirjutislaual.“

„Oo, seda ma tahaksin näha!“ ütles Babett. „Aga seda ma ei usu! Sa tuled üsna ilusasti üksigi toime. Kas pole jumalik, Clemens, teineteist vastastikku mitte vajada ja siiski armastada?“

Miks Clemens õhtul, kui ta lõhnavalt niidult laste ja koertega kodu poole sammus, leidis olevat lõunase kõneluse mingipärast kummalise ja võltsi, ei suutnud ta isegi endale seletada.

— — — — —
Babett tuli tuppa, kus Martin töötas.

„Usun“, küsis ta ja pani vaagna täie maasikaid tema ette lauale, mida koormasid Kerkhofeni kir-

J. SUVOROVA

Ohvitseri päevapildi kõrval leavad laual kirjukaanelised raamatud: Järnefeldti „Minu Marta“ R. Sirge „Rahu, leiba, maad“.

Samal laual lebab ka Raudkatsi „Tervis ja ilu“. „Kas proua harrastab sporti?“

„Olen järjekindel võimleja — igal hommikul teen harjutusi raamatu järele. Kolm korda nädalas tõusen kell 7 hommikul ning teen kaasa võimlemistunni, mis antakse edasi raadios.“

„Kas armastan kino?“

„Ja, kuid ainult valitud filme. Keda naistest meeleldi filmis vaatlen, on: Greta Garbo, Janet Canaimer, Marlene Dietrich, Brigitte Helm, Lillian Harvey. Naisnäitlejaist ei meeldi mulle Martha Eggerth. Raadios võin meelsasti kuulata tema laulu, mängu linal näha aga mitte. Meestest tunnustan Gustav Fröhlichit, Emil Janningsit, Clive Brooki. Täna õhtul lähen vaatama Anny Ondrat „Poola veres“ — olen mänginud selles sama osa.“

H. R.

jad, telegrammid, ajalehtede väljalõiked ja igasugused kaustikud. Martin silmitses naist hiilgavail silmil, noogutas talle tummalt peaga ja silus mõtteisse süvenenult lauapuud.

Kas olete näinud Kerkhofeni?“ sõnas Babett ja istus.

„Ei,“ ütles Martin, „ei mitu tundi enam.“

Babett vaatas kella. „Isegi einele ta ei tulnud. Seejuures on meil maasikaid.“

„Ta töötab.“ Martin julges viimati jällegi oma kohale istuda.

(Järgneb.)

NAINE KEVADEL

Mood nõuab naisele saledat joont. Viimase saavutamiseks eeldatakse palju ning saadakse valeski aru saledusküüvide läbiviimise meetoditest, mis sageli toob oodatud kasu asemel suurt kahju.

Lõigne kasv muudab naise keha inetuks. Sellest tuleb vabaneda! Kuid aeglaselt ja järjekindlalt. Saledaks ei tohi nälgida, see mõjub kahjustavalt tervisele.

Paksuks minemiseks on mitu põhjust: vähene liikumine, kehalise töö puudus, sisesekretsiooni näärmete funktsiooni häired, puudulik soolte tegevus, ebaotstarbekohane toitlus.

Kõigile liigse rasva ja sellest tingitud ebameeldivuste all kannatavaile normaalse kaalu saavutamiseks järgmisi näpunäiteid:

Esmajoones hommikul, kohe peale ülestõusmist, teha avatud akna all sügavaid hingamisharjutusi, see ergutab vereringvoolu. Sügav hingamine varustab keha kudesid rikkalikult hapnikuga, mille tagajärjel tekib, ka jäänuste, põhjalik põlemine. Kogunenud süsihappe viiakse kehast välja. Hingama peab sügavalt ja aeglaselt, ühtlase rütmiga, läbi nina sisse, läbi suu välja.

Hingamise harjutusele järgneb lühike hommikune võimlemine, kestvusega umbes 20 minutit. Sirutada käed ette välja, kannad kokku, painutada keha sirgete põlvede juures alla ning puudutada sõrmeotsadega maad. Kui aga liigne kehakus seda ei võimalda, siis pikali heita voodi või veel parem põrandale vaibale ning teha lamades jalgrattasõidu sarnaseid liigutusi. Põlved tõmmata nii kõrgele üles, kui vähegi võimalik ning jalgu vaheldamisi tõugata tugevasti ülespoole. Selline kergendus on lubatud ainult esialgu, hiljem tuleb tingimata üle minna painutusele.

On see protseduur läbi, siis froteerida keha harjaga. Sealjuures mitte unustada rindu, neid tuleb enne külma vette kasta. Alata jala varvastega ning lõpetada kaelaga. Kui nahk juba punetub ja sügeleb, on see tõenduseks, et veretsirkulatsioon on kiirenenud, siis froteerida end karedate käterätikuga.

Pesemiseks võib soovitada vahuvanni. Seda saab hõlpsasti teha järgmiselt: vanni valada 2 pangi kuuma vett, see seista lasta umbes 10 minutit. Siis lasta ära voolata ning raputada vanni põhja umbes 200 g seebihelbeid. Valada peale 1 pang täiesti kuuma vett. Seep lüüa puhta vaibakloppijaga kiiresti ja tugevasti vahule, kuni vann on keha kõrguseni vahutu täis. Sellises vahumassis viibida umbes 20—30 minutit. Lõpuks dushi all keha seebist puhataks uhada ja tugevasti froteerida.

Dieet:

Hommikeineks ei tohi mingil tingimusel juua palju magusat piima või koorega kohvi või teed, samuti tuleb loobuda saiast, vorstist, võist, juustust ja munast. Niisugune toit on saleduse ägedaim vaenlane. Selle vastu võib juua mõruda või nõrgalt magustatud kohvi, teed. Sinna kõrvale kaks viilu leiba vähese võiga. Leivas on vähem valku ja süsivesikuid kui saias, selletõttu toimib ta sooltele ergutavalt.

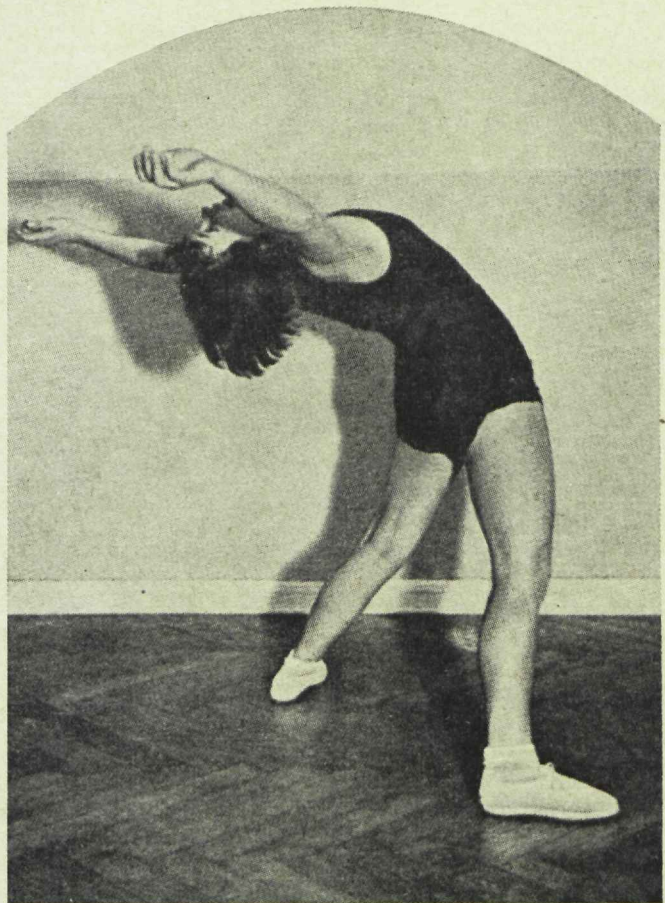
Lõunaooteks võib süüa veidi aiavilja: õunu, marju, rediseid, tomateid, kõike — mis saadaval vastavalt aastajale. Lisaks klaas apelsini- või sidrunilimonaadi.

Lõunaks veidi looma-, vasika-, või linnuliha rikkalikult hautatud aiavilja või 1—2 kartuliga. Kartuleid tuleb keeta koortega, et säiliks nende väärtuslik soolasisaldus. Soolad, mis koosnevad $\frac{3}{5}$ kaaliumist ja $\frac{1}{3}$ fosfaadist, toimivad eriti ärritavalt sisemistele näärmetele.

Magussöögiks: salat sidruniga või värske puuvili. Magusaid kompotte dieedi vältel mitte süüa.

Liha tarvitada üle päeva.

Pealelõunasest mugavast kohvist, vahukoorest ja koo-

Igal hommikul veidi võimlemist.

kidest tuleb saleduse kasuks loobuda. Selleasemel süüa nälja ja janu kustutamiseks veidi puuvilja ning juua käärimata puuvilja- või marjamahla.

Janu kustutamiseks on kõige parem puhas kaevuvesi ja piim, viimast aga mitte üle $\frac{1}{2}$ l. päevas.

Õhtueineks: kaks viilu leiba vähese võiga. Sinna juure valiku järele rohelist salatit, valminud tomateid, peeneksriivitud redist ja punaseid naereid. Soovitada võib järgmist väga maitsvat salatit: $\frac{1}{2}$ sellerit, 1 õun, 1 porgand, 1 väike kurk, riivida peeneks ning segada hästi läbi vähese majoneesi või sidruniga ja õliga.

Soojadest ja külmadest toitudest koosnev õhtusöök jäägu täielikult tahaplaanile.

Ka võib nädalas teha ühe aiavilja-, piima- või hapukapsa-päeva. Piimapäeval juua iga eine juure 1—2 tassi piima. Aiavilja-päeval süüa aiavilja, mida ise soovitakse. Silmapaiste mõju on hapukapsa-päeval, viimane avaldab piimhappe sisalduse tõttu erilist mõju ainevahetusele. Selleks segada 400—600 g toorest hapukapsast peenekshakitud sibulaga ning jaotada see segu kolme ossa, mida süüa hommikul, lõunal ja õhtul. Hommikul ja lõunal juua peale tass kohvi, õhtul klaas piparmündi teed.

Liikuma peab tarvilikul määral. Päeva jooksul vähemalt tund aega jalutada, kuid mitte liig aeglaselt. Vahetevahel sealjuures sügavalt sisse ja välja hingata.

Kuuri vältel võib ühtlasi teha ka higistamise vanne, kui seda lubab tervislik olukord. Seks otstarbeks täita umbes veerand vanni 32° C soojuse veega, istuda sisse ning lasta aeglaselt juure voolata kuuma vett. Sealjuures vanni vee soojus ei tohi tõusta üle 46° C. Varem higistama hakkamisel võib juba enne katkestada kuuma vee juurevoolamist. Vann katta linaga. Istuda sees umbes 15—20 minutit ning higistada. Kui higistama hakkamine väga kaua aega võtab, siis juua enne mõnd higistama ajavat teed (vabarna, jne.). Umbes veerand tunni pärast kõrvaldada lina ning jahutada end aeglaselt külma vee juurevoolamisega teel, kuni vee soojus on langenud jälle 32° C. Soovikorral võib teha jahedamakski. Säärases vees istuda veel veerand tundi ning minna siis poolniiske kehaga voodi.

Saledusekuuri juure kuulub tingimata kaalu kontrollimine. Selleks joonistada tabel, millele märkida kuupäev ning kaal. Kaalu liigsel ja järsul langusel dieet kohe katkestada.

II

LILIAN HARVEY

Foto Ufa.

Minu õudseim silmapilk, jutustab Louis Graveure, oli kui kaotas üleöö hääle. Sain parajasti kahekümne aastaseks ja harjutasin hoolikalt laulmist. Kord ühel hommikul ärkasin tugeva külmetusega. Ei juhtinud sellele erilist tähelepanu ja läksin laulutundi. Trepil valdas mind tugev köhahoog. Üles jõudnud, tahtis õpetaja alata õppetunniga. Seal ei saanud ma korraga ainustki tooni esile tuua. Kähis sosin, see oli kõik...

Kogu oma rahatagavaraga sõitsin lõunasse. Reisisin Lõuna-Aafrikasse. Liitusin seal kullakaevajate ekspeditsiooniga. Lootsin kliimamuutusest paranemist. Asjata. Läksin Kanadasse. Sõitsin üle mere, et soolasel mereõhul kurgule mõjuda lasta — kõik asjata. Ja siis juhtus Londonis, et ühel udusel päeval pörkasin tänaval kellegiga kokku. Mõirgasin sellele mehele midagi vihaselt ja — ma oleksin viimasele peaaegu kaela langenud. Ta oli tagasi! Mitte vana hääle, aga siiski üsna selge, kindel hääle! Asusin kogu innuga teda ravima. Lõpuks jõudsin niikaugele, et võisin ühele managerile ette laulda. Viimane kuulas vaid poole kõrvaga ja üsna umbusklikult mu laulu. Aga peatselt võttis ta sigari suust — seal teadsin ma, et olin võitnud...

Ebamoraalsed filmid.

Möödunud aastal asutati Ameerikas ebamoraalsete filmide vastu võitlemiseks ühing, mis ei kasvanud üksi päevpäevalt, vaid tund-tunnilt. Ühingul on praegu 15 miljonit liiget.

URSULA GRABLEY ja ALBERT LIEVEN muusikalises UFA suurfilmis „TEE MIND ÕNNELIKUKS“. See on lustakas ja kiiretempoline lugu kahest revüügörlist, kes lõpuks purjetavad koomilise eksituse tõttu mõlemad õnnelikku abieluranda. Lugu enesest algab suurel ülemerel sõitval aurikul, mängib siis Marseille'i revüüteatris, kandub sellejärele üle filmiateljeesse ja lõpeb Inglismaal. Naispeaosi mängivad Else Elster ja Ursula Grabley.

Foto Ufa.

LM

Eriline komisjon vaatab iga filmi enne linastamist läbi. Komisjoni otsused on valjud. 105. möödunud aastal läbivaadatud filmist oli mittekõlbulikke 36. Nende hulka kuulusid muuseas „Katarina Venemaalt“, „Madame Dubarry“ ja „Ariane“. 32. filmi lubati vaadata ainult täiskasvanuil, milliste hulka kuulus ka „Väike mees, mis nüüd?“. Ainult 37 leiti olevat hääd.

Selline terav ja halastamatu teguviis kutsub Hollywoodis paanika esile. Ükski firma pole julgenud seni protesteerida.

Adele ...

Saksa filmi üheks lõbusamaks näitlejaks peetakse Adele Sandroock'i. Iga kinoküllastaja näole tuleb lõbus naer, kui ta näeb teda valgel linal. Niisama on see ka ateljeedes, kui ta astub kaamera ette. Lugemata arv anekdoote liigub tema kohta filmiinimeste hulgas. Aga kõige toredam neist on lugu juuksuriga, keda ta oma garderoobi laseb kutsuda ja siis järgmiste sõnadega vastu võtab: „Mu armas Beckmann, tehke mind täna jälle kord vanaks ...!“

Bavaria-Film on lõpetanud juba kuid kestnud uue filmi „Varieté“ ettevalmistused. Peaosa mängib Hans Albers ja Annabella. Lavastust juhivad Nicolas Farkas.

*

Boston-Film lavastab Bolvary juhatusel filmi Wolfgang Amadeus Mozarti elust.

HANS ALBERS

Foto Ufa.

FOTO-

aparaadid, statiivid ja tarbed

S U U R E S V A L I K U S

Samas ilmutamine, paljundamine ja suurendamine vilunud asjatundja poolt

Fa Prov. J. HIMMELHOCH

TARTUS, RIIA TN. 1 · TELEF. 13-39

« VÕILILL »

Sügaval mullas asus imeväike seemnekene ja ei teadnud millestki.

Ta magas ja magas ja magas. Ning sel ajal kui ta magas; kasvas ta ikka suuremaks — suuremaks — suuremaks, kuni ta nii suur oli, et tast sai üsna väike juureke.

Siis ärkas ta üles.

Ta sirutas omi juurekiukei igasse suunda, et tunda, kas kusa-gil ei leidu midagi joomiseks. Pika magamise kestel oli ta muutunud januseks.

Lõpuks leidiski ta kõige pike-ma juureharukesega paar tilga-kest vett. Ta jõi selle ära.

Siis hakkas ta järele mõtlema.

Ning järsku haaras juurekest suur igatsus. Ta ei teadnud küll mille järele, kuid ta hakkas end pöörama ja sirutama ning ikka jälle uusi harukei välja saates küsis ta neilt iga silma-pilk: „Kas teie ei näe veel mi-dagi?“

Kuid maapinnas oli kott-pimedus ja seepärast ütlesid harud: „Ei.“

Seda kuulis mutt, kes oli tõu-kude jahil. Ta tatsutas kiiresti kohale ja ütles juurele: „Mida sa tahad siis teada? Ma tulen kaugelt siit ümbrusest ja võin sulle võibolla teateid anda. Minu nimi on mutt!“ Ajal kui ta seda ütles, vibutas ta aegla-selt oma parema esimese kända-kesega siia ja sinna.

„Täna!“ ütles väike juur. „Ma ei tea täpsalt, mida ma näha tahaksin, aga see on kindlasti midagi väga, väga ilusat. Ma tunnen seda.“

„Nii,“ ütles mutt ja pani esi-

mesed kända-kesed ninaotsa juu-re. Seda tegi ta alati, kui millegi üle järelemõtles.

„Ja, sellepärast pean ma nii-kausa kasvama, kuni selle ilusa leidnud olen,“ ütles juureke.

„Sa peaksid olema kasvamisega ettevaatlik!“ seletas mutt. „Kui sa kasvad liiga suureks, siis sa ulatud maapinnale ning see on väga ebamugav.“

„Mispärast?“ küsis juur.

„Seal on iga viisaka muti sil-madel valus, nii hele on seal. Ka on maapinnal palju hädaohte, mis mutti isegi surmata võivad. Ma tean seda hästi, sest ma lähen sageli üles.“

„Millised on need häda-ohud?“ päris juur kartlikult.

„Nende nimi on kurg ja ronk ja rebane ja kass — ebasümpaatsed, ebasümpaatsed!“ rääksus mutt end raputades.

„Kas need teevad igale mutile midagi, kui nad üleval on?“

„Ja kahjuks,“ ohkas mutt.

„Kas nad mulle ka midagi tee-vad? Kas olen mina ka mutt?“ küsitles juur.

Mutt põrnitses kuulümmar-guste silmadega väiksele juurele otsa.

„Rumal ani“, turtsus siis ja korruga läheduses rasvast tõuku haistes jooksis ta seda taga-ajama.

„Ma tahan ise järele vaadata, mis seal üleval on!“ uudishimut-ses väike juur mutile järele.

Mutt hüüdis tagasi: „Tee kat-set, kuid ma tean, sa tuled jälle mulla alla.“

Juur venitas end veel ning siis kasvas temast peenike rohe-line varreke, mis tungis läbi lii-va ja kruusa ikka kõrgemale ja kõrgemale ning ühel hommikul avas ta kuldse päikesepaistes hiilgavalt kollase silma. Uus võilill kollendas rohelisel aasal.

Oo, kui ilus oli seal! Kulla-selt paistis päike üle lagendiku, linnud laulsid, väikesed pilved hõljusid taevas. Ilm oli nii ilus ja soe, et võilill paindus muga-valt siia ja sinna. Sääljuures laulis ta:

Vihm ja päikesepaiste:

Jumala õnnistus.

Harukesed ja juured, varreke-sed ja väikesed rohelised leheke-sed ning õienupukesed — kõik olid õnnelikud.

Kuid ühel päeval kasvas tema ilusaist õielehist tuulõrn, hõbe-dane kiirtepärg. Paljude sadade varrekeste küljes kasvasid tibatillukesed seemneterad. Tuule-hoo tules vabanes väike seem-neterake võilillelt ja hõljus kau-gele. Ühel õhtul olid seemnete-rakesed kõik kadunud.

Seal muutus võilill väsinuks. Ta kummardus sügavale alla, kuni ta lamas üsna maapinnal ja uinus magama.

Tema üle paistis päike ja vär-

vis teda pruuniks. Vihm sadas talle peale, kuni teda üldse enam ära tunda ei võinud. Pikka-misi, pikkamisi vajus ta sügavale maa sisse. Siis polnud teda üld-se enam näha.

Teed pidi tuli parajasti mutt ja sõnus elutargalt:

„Ah, näe seal, maapealselt rei-sult juba tagasi? Mis ma ütlesin sulle? Sa tuled jälle siia! Ja, ja, ma käin kaugel, mul on alati õi-gus.“

Võilill aga lamas pikali ja ma-gas, magas ning magas. Ta ei teadnud enam millestki. —

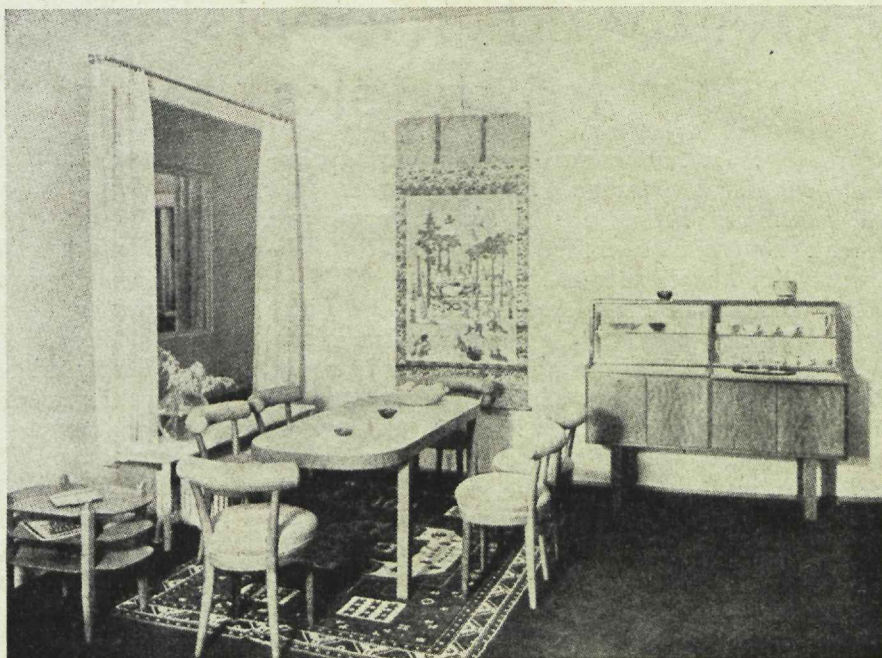
Kodusisustus on suur mure abiellujaile

Kodusisustamine on suur kunst. Ta nõuab niisama palju tehnikatundmist kui head maitset. Kõigi noorte abiellujate kodukorralduse mured ja hooled ei alga kõigil ühtviisi, kuid lõpevad enamjagu siiski korteriotsimisega.

Sobiva korteri leidmine ei ole sugugi lihtne ja kerge. Iga väiksemgi viga, mis korteri otsimisel on libisenud märkamatu silmade eest mööda, võib hiljem korterisisustamisel kerkida mõjuvalt esile ja rikuda hulgaks ajaks kodususe ning kodurõõmu. Sellepärast oldagu korteriotsimisel väga ettevaatlik ja arukas.

Korteri ilu ja mõjuvuse pealemendiks on seinad, laed ja põrandad. Ning neid kolme peaelementi, mis moodustavad ruumi, tuleb igal ajal korteriotsijal iseäranis tähelepanelikult silmitseda. Ei ole ühtki halvemat viga, kui paigutatakse liig suur ja raskepärast mööbel väikesesse tuppa. Sellepärast on igale soovitatav võtta korteriotsimisel kaasa möödupulk ja tutvuda korteri mõõtudega, silmas pidades oma mööbliesemete mõõte. Muidu võib juhtuda, et sissekolimisel ei leia riidekapile ja puhvetile üldse ruumi ning voodiots jääb nurkapidi akna või ukse ette. Ning kuna kaks noort abielludes peavad sageli arvestama iga sendiga, siis oldagu alati ettevaatlik üleliigse mööbli muretsemisel, sest samuti inetu viga on see, kui väikesed toad kuhjatakse mööbliesemetega täis. Peetagu meeles, et kaine ja asjalik tänapäev nõuab jälle lagedust ja ruumi.

Valgus ja värvid on tugevasti teineteisega seotud põhielemendid ruumi harmoonias. Nad on igavesed

Söögituba.

jõud, mis hingestavad kõiki ruumis olevaid esemeid ja moodustavad sisemise kooskõla üksikute mööbliesemete ja meie endi vahel. Iseäranis suure tähtsuse värvide olemasolule annavad üksikute tubade seinad. Seinad kaunistatakse tavaliselt kas õlivärviga või paberist tapeetidega. Viimane moodus on siiski praktilisem ja enam tarvitatav. Lihtsad, mustritega seinad tõstavad esile sisustusesemeid. Värvilised seinad aga annavad ruumile kodususe. Helledad värvid teevad ruumi suureks ja vabaks. Sinised toonid mõjuvad

badest. Roheline värv mõjub rahustavalt ning tema variatsioonid on tarvitusel töötubades. Kõik punased ja kollased toonid mõjuvad elustavalt ja liikuvalt ning teevad ruumi väiksemaks. Sinised toonid aga muudavad ruumi suureks. Nii on võimalik tapeetide värviga avardada väikseid ja vähendada suuri ruume. Muidugi on tapeetide valikul suure tähtsusega asjaolu, kas tahetakse igat üksikut tuba, mis ju tavaliselt on seotud üksteisega uste kaudu, lahutada erinevate ja täitsa lahkuminevate värvidega või tuua esile ruumide orgaanilist kokkukuuluvust. Viimasel ajal aga on hakatud rõhutama just viimast, sest see annab võimaluse üksikuid mööbliesemeid kui ka vaipu ühest ruumist teise paigutada ja pakub sellega vaheldust ning kodurõõmu. Kõik ruumi osad, mis on seoses seintega, nagu ukсед, ahjud jne. värvitagu seintele vastava värvitooniga. Vana ja kulunud põrand on ebaesteetiline. Seda viga võib parandada linoleumiga. Linoleum ja parkett on tänuks aluspõhjaks mööblile. Vahad mõjuvad iseäranis laudpõrandal kui saared, millele on koondatud mööbel. Selle üle, kas tarvitada moodsaid või idamaa vaipu, lähivad lahu kodusisustus-eriteadlaste arvamused. Muidugi omab suure tähtsuse vaiba värvide ja mustrite sobivus ruumiga.

Üksikute mööbliesemete üle kirjutamine oleks peaaegu asjata, sest maitsete lahkuminekuks piasiasjades oleksid paratamatud. Võiks ainult mainida, et istemööblite kate ei tarvitse alati kõigil olla üht värvi ja samast riidesordist.

Nurk elutoast.

Huvitavaid moepisiasju eelseisvaks kevadeks ja suveks

Haruldane mitmekesisus moepisiasjus iseloomustab eelseisvat hooaega. Kunagi varem pole mood pakkunud sellaselt rikkalikke garnituure, üllatavalt sobivaid ja naiselikku gratsiöösi allakriipsutavaid, kui eelseisval suvel.

Mida siis pakub meile kevad ja suvi? Palju käsitööd igapool, tikkimisi, enamasti mitmes toonis kunstvillaga, käsipilu, läbitõmmatud paelu, volteffekte, plisseesid, smokk-tööd, ilustavaid rafimisi kaela ümber, õlgadel ja käistel. Rikkalikke pitsgarnituure, õhkpeent tikitud tülli, lipendavaid seoseid, nägusaid kraekesi, salle, vöösid, apartseid nõöpe ja pandlaid. Riided mõjuvad vabalt ja kaugele hoidvatena. Õhtukleite kaunistavad ebaharilikult laiad varrukad, mis külgeriputatud kangastena maaliliselt mõjuvad. Järsu vastandina sellele kannab naine hommiku- ja sporditundidel üsna lihtsaid kleite ja koetuid pluuse. Tänaval võidutseb kõikjal cape: mantlil, külgenööbituna kostüümil ja kleidil. Kostüümide juure kuulub palju pluusekombinatsioone, niisama hästi lihtsast valgest pikeest kui siidist, batistist ja pitsist, ühevärvilisi ning kirjuid.

Materjalid:

Ennelõunat kantakse õhukest villageorgette'i, krobelist kreppmaterjali, mis samavärvi tafti või hiinakrepiga kokkutöötades mõjub väga omapäraselt. Linasele materjalile ennustatakse suurt tulevikku, eriti ilusaile trükitud mustreile. Kuid ka õhulised, muustrilised materjalid leiavad poolehoidu, nagu glasbatist, wuaal, musliin ja igasugused siidid suurelillelisis, täpilis, ruudulis ja mitmevärvilisis punkt-mustreis.

Kraed:

Alati meeldivad on pikee ja linsed bubikraed oma lihtsusega, kuid nende kõrval esinevad ka igasugused suured šleifid, vestid, organdi kraed, püstplissee, pastellvärvi batist kraed, rüüžid pitsidest, siidiglasbatistist, targeldatud organdi žabood, kraed

portselaantüllist. Kõik ümarikud ja piklikud, kuid ka ilusad neljanurksed vormid on väga meeldivad.

Pitsid:

Kaua aja järele on pitsid jälle esile kerkinud. Suure eduga tarvitatakse igasugust pitsmaterjali vestideks, kraedeks ja kätisteks.

Vööd:

Esiplaanil on hoolikalt valmistatud nahkvöö igas värvis sea- või vasikanahast. Erilist tähelepanu väärivad pandlad. Neid esineb tuhandes variatsioonis. Tähti, monogramme, südame vorme, šleife, tepitud effekte jne.

Nööbid:

Enam kui kunagi ennem tarvitatakse kristall- ja pärlmutternööpe, paljud vorme ühenduses klaasiga, mis eriti batistile ja linasele suvist šarmi annavad. Hästi vastuvõetavad mitmekesiste vormide poolest on lillede õisi ja lehevorme kujutavad nõöbid. Sportkleitidele kõige nägusamat kaunistust pakuvad galaliit- ja merevaik-nööbid.

Sallid:

Sportlik lahtine kolmnurk, elegantne nelinurk šiffoonist ja kunst-siidist, esinevad kirevais värvides ja kontrastselt mõjuvalt kleidile või mantlile. Moeuudiseks on väike nelinurk 40/40 sm., mida kraetaoliselt võib siduda või eest liblikakujuliselt prossiga kinnitada. Suurmoeks on ka õrn organdisall värviliste satään triipudega.

Värvid:

Valitsev üleminekuaja värv on meresinine, millega ütlemata hästi sobib roosa ja kahvatusinine.

Suurt poolehoidu ennustatakse suveks merevaigukollasele igas varjundis kahvatuimast toonist kuni ookrini, samuti kõik toonid kuldkollasest pruunini. Suunaandev on veel maisivärv, sinepikollane ja hall — n. n. tuha-toonid. Ka roheline esineb samuti üsna rohkesti kui roosagi. Õhtul musta ja valge kõrval esinevad ainult õrnad pastelltoonid.

L.

OMBLUS
SINGER
MASINAD

Just see oli
mu ammune
soov

SINGER

MOEÄRI
R. VESTER
Tartus, Aleksandri 1
soovitab üliküllases valikus
kübaraid,
kleite
ja nende garnituure.
Samas härrade kaabude pu-
hastamine, vormimine ja vär-
vimine.
Töö ja valik esmajärguline,
hinnad väljaspool võistlust.

Valik kevadkübaraid

Elegantne kevadkübar valgest pehmest materjalist nõörtikandiga. Ees kaunistuseks fasaani sulg.

Klassiline panama uues vormis. Ilustuseks meresinine ripspael.

See nooruslik kevadkübar lakkpaela garnituuriga on sobiv igale.

Väike äärega kevadkübar uuest moodsast tsellofaanmaterjalist. Garnituuriks läikiv pael ja lilled.

Väike kometne viltukantav kübar fantasiiolest kahes esinevas värvitoonis. Ääres ilus siidpaela garnituur.

Ülespidi käänatud äärega õlgkübar, mis on kahtvärvi õlest. Ees must sametšleif.

104

105

106

107

108

109

110

104. Lihtne suvekostüüm õhemast triibulisest villasest riidest.

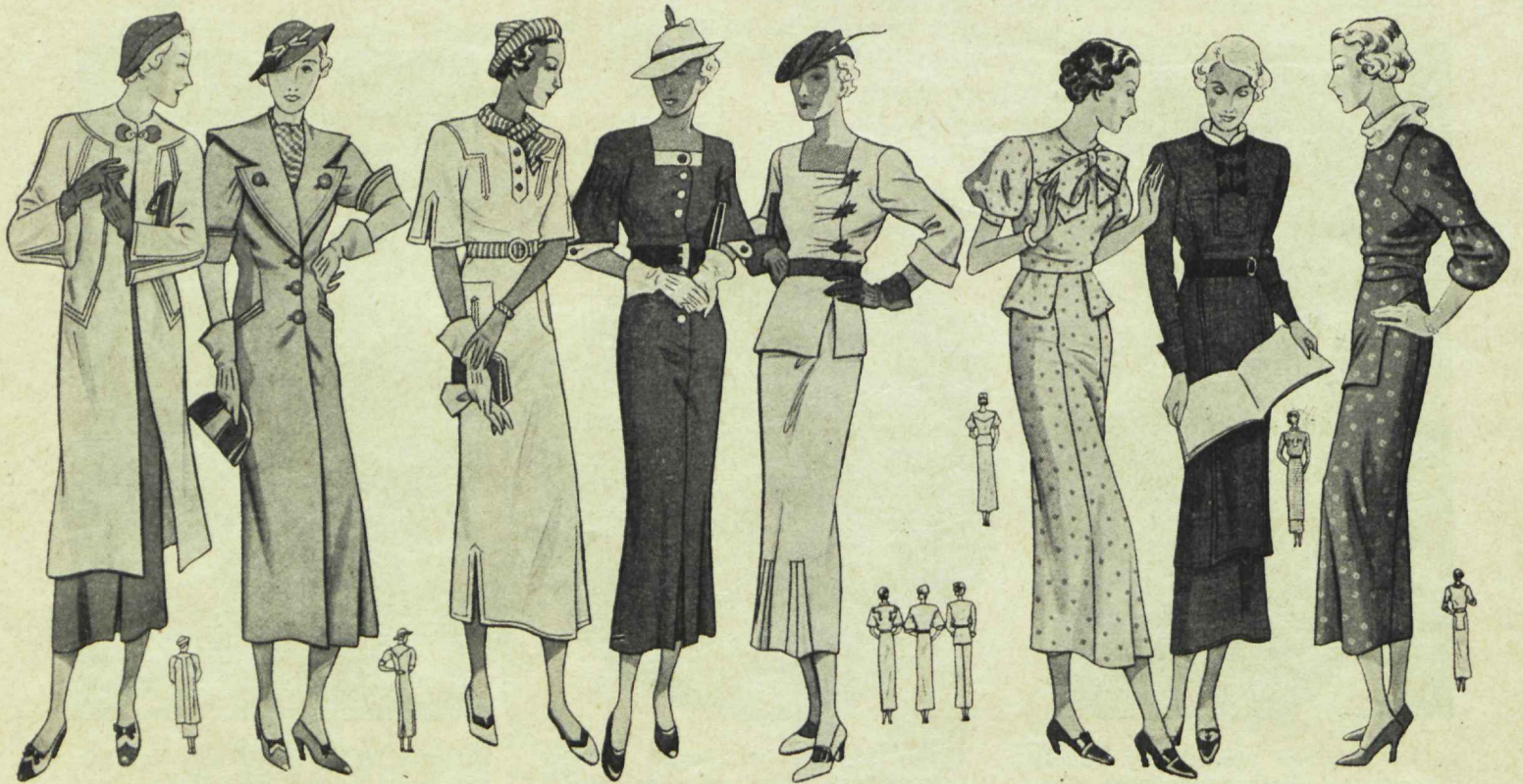
105. Moodsalõikeline kostüüm pruun-valge kirjust kare-dast villasest materjalist. Omapäraseid kaunistusi on nöörvoldid ja väikesed pandlad.

106. Kolmveerandmantel kevadeks. Mantel on laialõike-

line, paksust riidest ja kaunistatud voltide või sudaš-paelaga.

107. Elegantne suvine pealeõunamantel kergest siidist. Ilustuseks lihtne sammas-käsipilu.

108. Nägus kolmveerandmantel villasest georgette'ist või siidist. Käised on töötatud peleriinitaoliselt lahti-

111

112

113

114

115

116

117

118

119

120

121

122

123

124

125

selt. Garnituuriks ainult üsna peened nõrvoldid. Kinnisel salanööp. Mantel võib ka pikk olla.

109. Meeldiv mantel-kostüüm kevadeks. Reväärid tepitud siidiga. Mood on sobiv lühikeseks jäänud mantli moderniseerimiseks.

110. Sportlik kevadmantel hele-beežist paksust riidest. Suured kätised ja viltu asetatud taskud.

111. Kerge mantel suveks heledast linasest või villasest riidest, mida võib kanda iga kleidiga. Taskud on peidetud esiosa lõik-õmbluse vahele. Pikad laiad

126

127

128

129

130

131

132

133

134

135

135-a

- kätised on lõhestatud ja ees ilusaks garnituuriks on siidnööri pandlad kinnitamiseks.
112. Suvemantel siidist või linasest nägusa suure kraega, mis taga lõpeb teravalt. Huvitavad on lühikesed raglaanlõikelised varrukad. Seljal väike põõn.
113. Suvekleit valgest frottést. Garnituurid punast-valget triipu siidist ja punased nõõbid.
114. Praktiline nägus suvekleit poolpikkade varrukatega. Kätised ja eesolev riba valgest pikeest. Pärlmutternõõbid ja pannaal. Esimene õmblus lõpeb all vastasvoldiga.
115. Nelinurkselt väljalõigatud soosik pluus, mis kinnitatud nahkkaunistusega teeb selle noorusliku suvekleidi väga meeldivaks.
116. Punktiline suvekleit Bemberg-siidist või villamusliinist. Lühike kahekordne soosik jätab seeliku esi-osa vabaks. Ees samast riidest seos.

117. Nägus kleit ruudulisest riidest väikese valge krae, lakkpaela, vöö ja seostega ees.
118. Huvitav pealelõunakleit mustriisest siidist. Kleit omab kimonolaadselt otsa pandud varrukate tõttu väga nägusa joone. Omapärane soosik, mis ainult ees ja taga lai ja külgedel üsna kitsas. Kraeks vilturiidest riba samas värvis, mis kleidi mustriks.
119. Sportlik kostüüm-kleit peenest villasest riidest. Krae ja kätised tumedamast siidist ja läbi tepitud. Siia juure veel kaks ilusat nõõpi ja sobiv ruuduline lips.
120. Pealelõunakleit kunstsiiidist voltkaunistustega. Ees ripats valgest georgette'ist.
121. Nägus lihtne kleit voltkaunistustega. Ees ripats valgest georgette'ist.
122. Huvitava-lõikeline kleit diagonaalriidest, töötatud mitmes sihis jooksvate triipudega. Kätised, krae ja seos valgest organdist.
123. Passekleit villasest krepist. Seljal nõõbid. Kitsas krae, triibulisest siidist, lõpeb eest žabooga.
124. Ilus kodukleit pesuriidest lühikeste raglaanvarrukatega.
125. Töökleit triibulisest puuvillariidest, on tehtud kitli-taoliselt. Kitsas krae valgest pikeest.
126. Rõngasmustrilisest markisetist või georgette'ist

136

137

138

139

140

141

142

143

Pulmalaud peab nägusasti kaetud olema.

Kõiki sobivaid esemeid selleks leiata rikkalik valikus
A.-S. D. Mirvitz ja Poegade ärides, Tallinnas, Estonia
pst. 13, Tartus, Raekoja tn. 6.

Laulatussõrmuseid

kullast ja plaatinast

ilustatud ja ilustamata
soovitab rikkalik valikus

Joh. Ait

kullasepaäri Tartus.
Aleksandri 10, tel. 7-97.

Mitmekesises ja maitsekas
valikus

**kübaraid ja
kleite**

soovitab

moeäri „MODELL“

Tartus, Suurturg 9

Moodsam, täielikum ja odavam
DAAMIDE JA HÄRRADE JUUKSE-
TÖÖSTUSE ÄRI

Tartus, Kõuni t. 3, tel. 6-60

Ainukesed originaal ilma elektrita
Grieser kestev-auruloki aparaadid,
eht Grieser kemikaalid ja kauane
praktika tagavad töö võistlemata hää-
duse. Pole leitud veel kestvus-
loki aparaati, mis ületaks originaal
ilma elektrita GRIESER kestvusloki

aparaadi võimed. Lokkide kestvus garanteerit. 8—10 kuud.

Austusega **J. LUKSEP** · Diplom. coiffeur, meister.

**Hea foto on
parim mälestus pulmadest.**

Pulma ja leeri ülesvõtted laske teha

fotograaf P. Krüner'il

TARTUS, PROMENAADI 8, 2, TEL. 10-56

Fotograafi väljasaatmine ka telefoniteelsel
kutsel.

Parim pulma meeleolu on Teil

kui kannate hästipassivaid kingi, mis ostetud

R. Hansen'i
saapakauplusest

TARTUS,
KAUBAHOOV 1
Telefon 13-98

Laos alati moeudiseid daamidele ja härradele.

==== Moodsaid ====

LASTEVANKREID

soovitab

Mehaanika ja spordiriistade
töökoda

Tartus, Riia tän. 23.

Samas seatakse ka vanu korda.

Pühiks

kondiitri- ja pagarisaadusi

maitsekas valikus leiate

P. Potsep

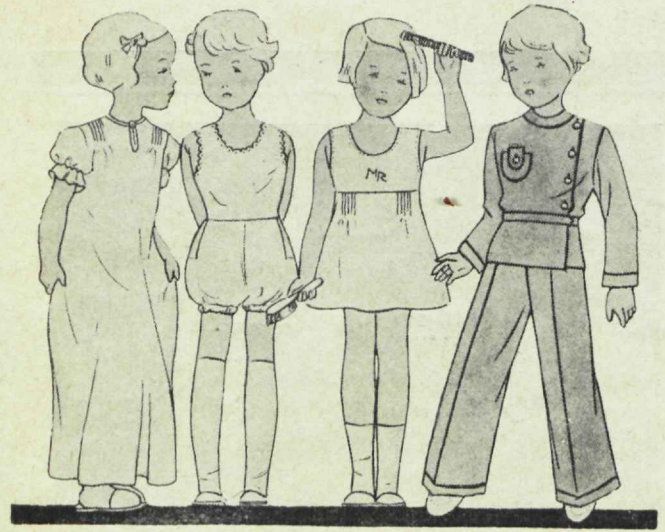
kondiitri- ja pagariärist Tartus,
Ülikooli nr. 34, telefon 12-79

144 145 146 147

suvine peokleit. Soosikpluusil on ees klaas- või prystollnööbid ja ruuduline seos.

148 149 150 151

127. Meeldiv suvekleit trükitud mustri- ja hiinakrepist. Ees seotav krae ja seesmised kätsed on mustri- värvi samast materjalist.
128. Elegantne suvekleit volangidega ja ruudulise vööga.
129. Kerge kleit organdist või georgette'ist. Valge nahk- vöö ja siidist žaboo.
130. Kirjutikandiga ilus kleit valgest panamariidest või linasest.
- 131—132. Kaks suvist hommikukleiti kirjust kretongist.
133. Elegantne pruutkleit kreppsataänist kahekordse kraega. Pealmine krae on pitsist. Taga suur seos.
134. Hästisobiv raglaanlõikeline pruutkleit hiinakrepist. Garnituuriks plissee.
135. Pruutkleit lameest, töötatud läikiva ja matt poolega. Matt osa on ees rinna keskkohal.
- 135.-a. Eelmine kleit seljatagant. Ülemine seljaosa matt- poolest.
- 136—151. Valik mitmesuguseid moode lastele.

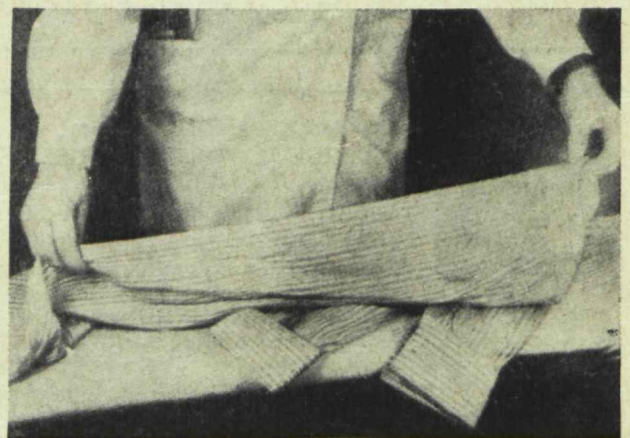
Kuidas meeste päevasärki õieti triikida?

Meeste päevasärki hästi ja õieti triikida nõuab palju vilumust ja hoolt. Mõninga ebaõnnestumise järele ei pruugi käega lüüa, küll töö ise ajajooksul õpetab. Tarvis ainult hoolikalt käsile võtta, siis polegi kõik nii keeruline. Pehmed särgid targeldatakse keedetud ja kõik teised toore tärglisega. Esiteks triigitakse küljed, siis käised. Mansetid niisutatakse puhta linase lapi abil hästi läbi, see- juures triigitakse neid ühes kogu käistega. Tarv- lise kumeruse andmiseks tõmmatakse neid kergelt raua alt läbi. Siis pannakse särk kahekordselt kesk- seljast kokku, tõmmatakse hästi sirgeks ja triigi- takse mõlemad pooled korralikult üle. Sellejärele triigitakse hästi targeldatud kaelus, esiteks vasa- kult, siis paremalt poolt poolniiskelt üle. Lõpuks triigitakse esitükk ja tõmmatakse ta õigesse asen- disse, et kaelus seisaks ilusasti. Nüüd jääb veel järele rinnaosa, mida samuti kui mansettegi lapiga niisutatakse, pikisihis sirgeks venitatakse, et nõõp- augud kaelusel ja rinna ees kohastikku asuksid ja triigitakse. Lääkimatriigitud särgi rinnaesisel ole- vad voldid tõmmatakse luuga kumeraks ja triigi- takse veelkord kergelt üle. Ettevaatust ainult nõõ- pidega, neid ei triigita kunagi üle, vaid ikka ette- vaatlikult ringi ümber nõõbi.

Kui tahetakse mansette ja kraesid kõvaks ning läikivaks triikida, siis võetakse selleks hea valmis- olev läiketärklis. Läiketärklis võib ise valmistada järgmiselt: võetakse ühest liitrist veest väike osa ja keedetakse selles mõni minut 1 supilusika täis booraksit; ülejäänud suurem osa veest soendatakse ja lahustatakse selles 250 gr. riisitärklis. Mõle-

mad segud segatakse nüüd hästi ühte ja läiketärk- lis ongi valmis. Selle lahuga niisutatakse pesu- tükid hästi läbi, väänatakse natuke välja ja mähi- takse puhta, kuiva riide sisse. Kõige raskem on triikida kõva kraed kumeraks. Selleks asetatakse raud risti krae otsale, võetakse vasaku käega krae otsast kinni ja tõmmatakse raua alt läbi, andes seega kraele soovitud kumeruse.

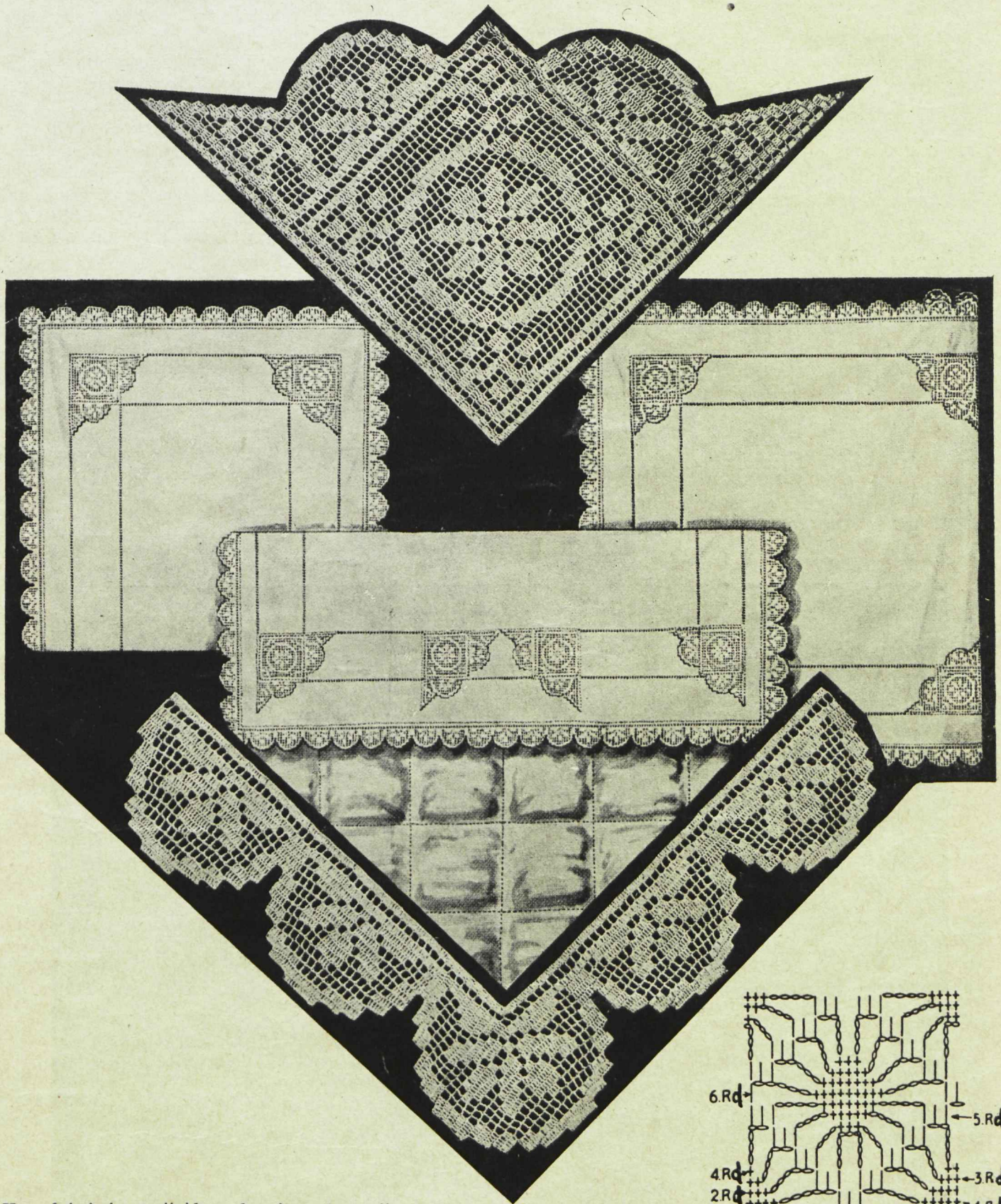
Päevasärki kokku pannes, säetakse kõige enne käised seljale ilusasti voltidesse, et manseti otsad üleval veidi välja jäävad, siis asetatakse küljed seljale kokku, et jääks kokkupandud särgile paras laius, käänatatakse esiteks alt otsast väike äär kahekorra ja pannakse särk kokku. L.

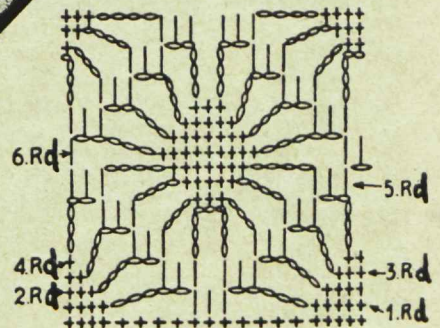
Võte triiksärgi selja triikimiseks.

K Ä S I T Ö Ö

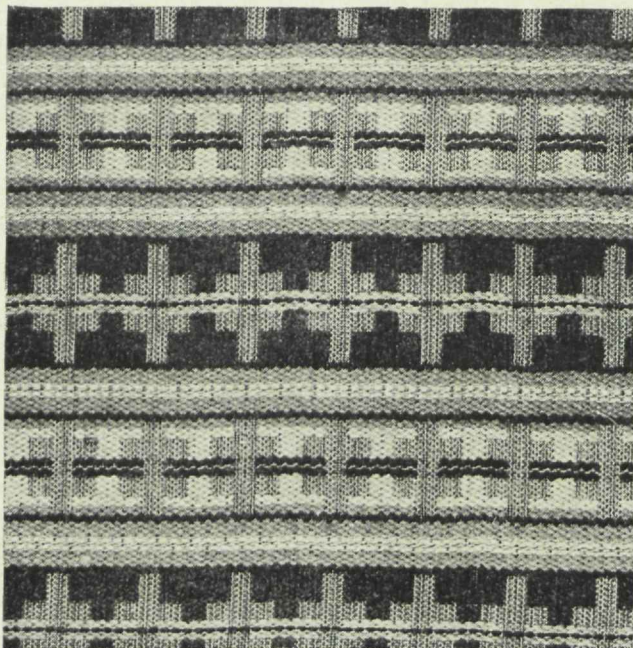

Heegelpitsi ja motiividega kaunistatud voodipesu. Motiivid ja pits võib heegeldada läiketa või läikenii nr. 100-st.

Tööproov pitskoelisele pluusile, lk. 109.

Mööbliriie

Anita Obst

See eestipärane mööbliriie on koetud soas 90/2.

Käärida lõime nr. 24 kolmes värvis, korduvalt must kollane, beež 130 sm laia riide jaoks 2350 lõnga. Koeks on käesoleval juhul tarvitatud kodumaa käsitöölõnga „Ekstra“ vabrikust, kuid võib ka linast lõnga tarvitada.

Värvid on järgmised: must $\square$, tumepruun $\blacksquare$, roostepruun $\square$, pruunikaskollane $\square$, kollane siid $\square$, tumerohekas hall $\square$, roheline $\square$.

Päälle siduses ära märgitud koetamise tallame edasi järgmiselt:

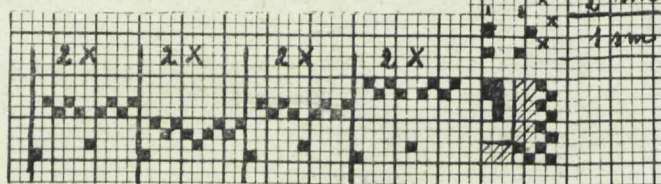
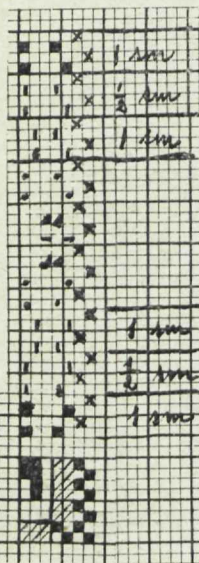
III. tallalaua: 2 lõnga musta, 5 l. halli, 1 l. siidi, 1 l. rohelist, 2 l. siidi, 1 l. rohelist, 1 l. siidi, 5 l. halli, 2 l. musta.

II tallalaua: 2 l. musta [2 l. siirohelist.

I. tallalaua: 1 sm rohelist.

II tallalaua: 2 l. musta [2 l. siidi], see on mustri keskoht, siit kulduda tagasiminevas järjekorras, kuni algab mustri kord, mille tallamine on märgitud seadlusel.

Põhivärviks pruun lõim nr. 16 $\square$ Mööbliriide proovi saab 60 sendi eest Puiestee 51—2, Tartus.

Eestikirjaline vaip

Anita Obst

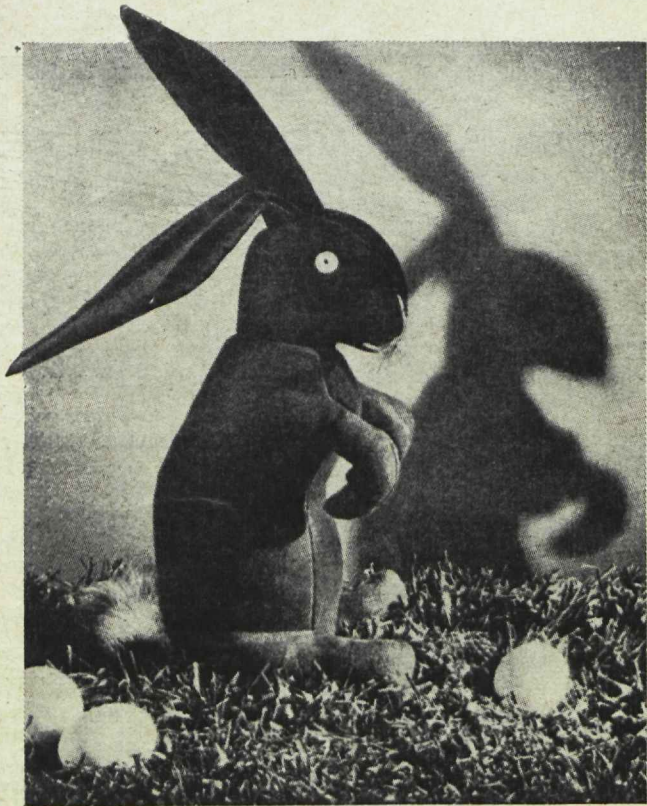
Vaiba mustri suurus on 225×300 ruutu.

Värvid: 1. mustjaspruun,
2. tume punakas-pruun,
3. hele,
4. hele-punane,
5. kollane,

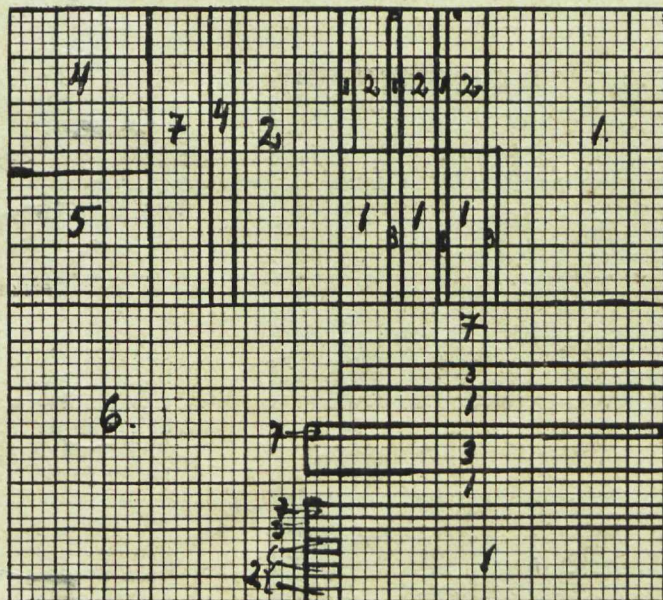
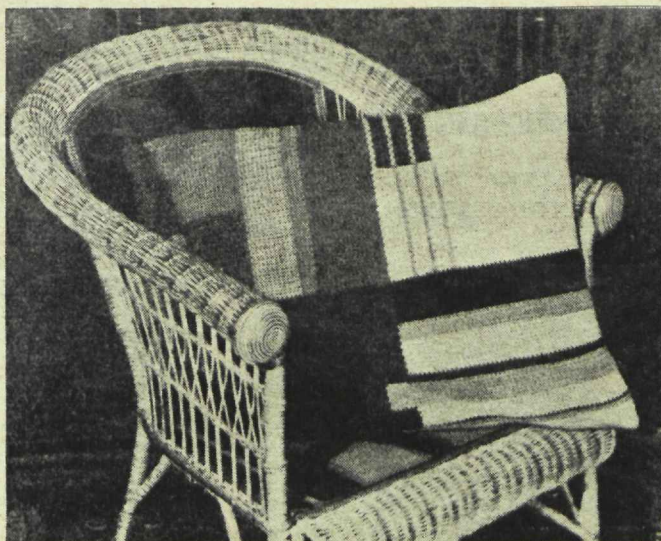
6. valge,
7. roosa,
8. beež.

Vaiba mustrit saab kasutamiseks üheks nädalaks 50 sendi eest Puiestee 51—2, Tartus, 10—12 ja 4—5. Postiga tellijatel lisada 10 senti saatukuludeks.

Flanellist või sametist lihavõttejänes.

Heegeldatud või jutele õmmeldud padi 50×55 sm ilusates värvikombinatsioonides. Värvideks: 1. tumehall, 2. tumepunane, 3. beež, 4. hele vana-roosa, 5. keskm. vana-roosa, 6. tume vana-roosa, 7. must.

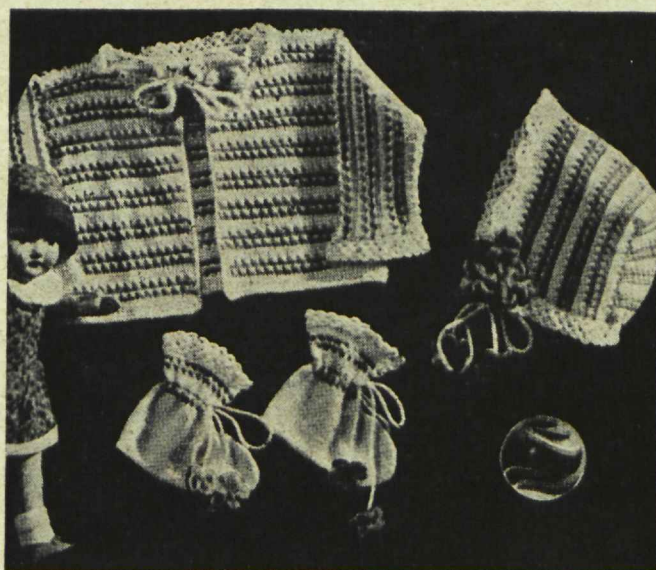
HEEGELDATUD PLUUS.

Pluus heegeldatakse lõigete järel ja koetakse varrastega äär ja varrukate ääred pärast külge. Krae võib heegeldada teistvärvi lõngast või ka riidest teha. Juuresolev skeem on korduv nii piki- kui ristisihis, kusjuures + tähendab kinnissilmi, 00 õhusilmi ja III kahekordseid sambaid. Rd. tähendab rida. Tööproov lhk. 107.

Välmistan tellimise peale põimitud-, sõlmitud pöranda- ja seinavaipu ja neile juurekuuluvat materjali. Lühiajalised kursused.

A. ENNUS

Tartus, Rüütli 18—4.

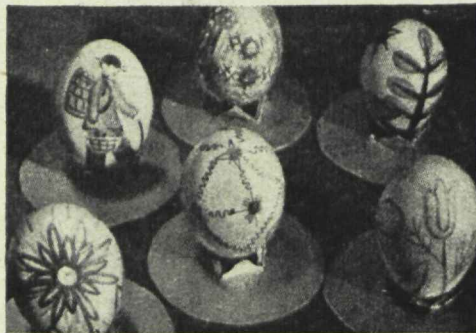
Heegeldatud või koetud beebijakikene, müts ja sokid. Värvideks sobivad valge ja roosa. Õied on heegeldatud, millised kinnitatakse punutud nõõri külge.

Katsetage meie köögiga:

LIHAVÖTTE TOITE

MUNA LIHAVÖTTELAUA DEKORATSIOONINA.

Üldtuntud okste, kasvumaja päritoluga kevadlilled ja kirjuksvärvitud munad kõrval sobivad kaunistuseks lihavöttelauale munad või ainult munakoored väga mitmel kujul. Pildil on näiteks munad, mis kujutavad inimeste päid. Kellel hää fantaasia ja and joonistamiseks, võib sellise dekoratsiooniga saavutada häid tagajärgi. Munakoortest võib valmistada panisid väikeste suurätidele ja vaase madalatele lilledele. Selleks lüüakse katki muna teravam ots, sisu valatakse välja, koor pestakse puhtaks ja värvitakse. Vaasile valitakse lilledega sobiv värvitoon, mis mõjub paremini kui ta on kantud ühtlaselt kogu koorele. Suuräti panile sobib hästi kirju värvikate. Värvitud munakoored pannakse papist lõigatud toele. Suuräti pani võib ka asetada munapeekrisse.

PAS'HA.

Pas'ha on vene päritoluga lihavõtte magustoit. Põhianeteks on sellel toidul kohupiim, munad, suhkur ja või, lisaained olenevad pas'ha liigist ja valmistaja maitsest. Eraldatakse keedetud või õigemini kuumutatud pas'hat ja keetmata pas'hat. Viimane igatahes ei säili niikaua kui esimene.

Üldiselt tuleb märkida, et kohupiim pas'ha valmistamiseks ei tohi

olla teraline, kibedamaitsega ega liiga vesine. Alati peab seda enne tarvitamist hoidma vajutuse all. Selle järele aetakse kohupiim läbi sõela. Mida tihedam sõel, seda sulavam ja ühtlasem tuleb pas'ha.

Pas'ha valmistamiseks on erilised puust pas'ha vormid, mis võimaldavad üleliigse vee ärajooksmist, kuid nende puudumisel võib selleks kasutada igat tömp-püramiidi või koonuse taolist nõu, mille põhjas on auk (näiteks puhas lillepott). Vormid vooderdatakse enne pas'ha seguga täitmist õhukese märjaskastetud riidega (marliga), mis peab olema nii suur, et võimaldaks ka pas'ha segu päält katmist. Selle järele pannakse vorm kerge vajutuse alla. Väljalöömisõlvuline on vorm 18–24 tunni järele.

Pas'hat võib lauale anda kaunistatult, kuid ka kaunistamata. Kõige lihtsamaks kaunistusvahendiks on lihtne võikreem, mis tehakse vahustatud võist ja tuhksuhkrust (100 g võid, 1 spl. täis suhkrut, mida värvitakse kakaoga, marjamahlaga ning soovikorral kompveki värviga). Selle juures peab silmas pidama, et liigne kompveki värvitarvitamine võib esile kutsuda vastupidise mõju.

Lõpuks mõned pas'ha põhireseptid.

Pas'ha keedetud munarebudega.

1,5 kg nõuetele vastavat kohupiima, 200 g haput koort või ½ l vahukoort, 10 keedetud rebu, 300 g võid, ¾ kg suhkrut, vanilliini ja 100 g sidruni sukaadi.

Või ja suhkur vahustatakse, lisandatakse läbi sõela hõõrutud rebud ja koor ning segatakse kuni ühtlane sile, siis pannakse vähehaaval

juure ettevalmistatud kohupiima ning lõpuks vaniliini ja peeneks lõigatud sukaad. Segu täidetakse nõuete kohaselt vormi ja toimitakse nagu tähendatud üldjuhistes. Munavalgeid võib kasutada külmitoitude juures.

Kuumutatud pas'ha.

1 kg kohupiima, ⅓–½ l vahukoort, 6 rebu, 750 g suhkrut, 200 g peenend. pähkleid, 300 g võid, vanilliini. Vahustatakse või, rebud ja suhkur. Vahepeal lastakse koor keemiseni tõusta, lisatakse sellele pähkled ja lastakse vähe aega kinnikaetult seista, siis pannakse sinna ettevaatlikult ettevalmistatud kohupiim ja vahustatud või, suhkur ja rebud. Pas'hat hoitakse tulel 75–80° C juures umbes 10 min., kusjuures kõik aeg peab hoolikalt segama, muidu kalgastub rebu teraliselt ja rikub pas'ha maitse ning välimuse. Lõpuks lisatakse vanilliini. Täidetakse vormi pooljahtunult.

Kuumutamata pas'ha.

5 rebu, ⅓ l vahukoort, 750 g suhkrut, 400 g võid, 1 kg kohupiima, 100 g korinte, 100 g sukaadi, vanilliini. Vahustatakse või, suhkur ja rebud ning lisatakse koorega segatud kohupiimale. Lõpuks pannakse juurde pestud, kuivatatud korindid, peenendatud sukaad ja vaniliin.

Neid pas'ha retsepte võib iga valmistaja muuta, lisades šokolaadi või kakaod, pähkled võib tarvitada igas retseptis, selle asemel võib võtta ka mandleid. Samuti võib teha rosinatega ja korintidega. Eriti palju muutmise võimalust aga annavad mitmesugused sukaadid.

LIHAVÖTTE PIRUKAS.

Tainas: 175 g võid, 1 muna, 1 spl. vett, 350 g jahu, 1 tl. küpsetuspulbrit, soola.

Täidis: 2 kl. piima, 1 muna, mitmesugust poolpehmeks keedetud köögivilja, näiteks herneid, porgandeid, konservitud seeni ja lillkapsast. Soovikorral keedetud või praetud liha. Määrimiseks muna.

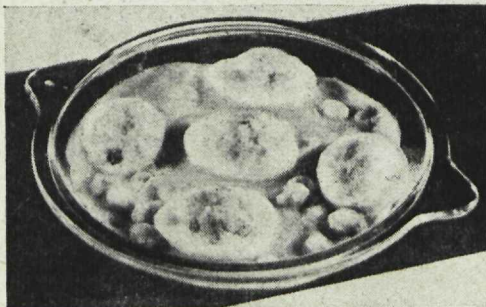
Valmistus: Vahustame või ja 1 muna. Soola lahustame vees, jahu segame küpsetuspulbriga ja lisame kõik ained vahustatud võile. Kastame läbi ja laseme seista 1 tund.

Toidud munadest

Kevade tules on mune külluses, mistõttu perenaine neid meeleldi igakord erikujuliselt lauale toob. „Majahärä“ on alati oma naisele tänulik, kui ta neid „igavesi mune“ saab ikka jälle uuel kujul.

Üleküpsetatud munad champignoniga: Kõvaks keedetud munad poolitada pikuti. Munakollane välja võtta ja segada järgmise liscandusega: 125 g puhtaks pestud ja peeneks hakitud champignoni kuumutada 1 spl. võiga, sinna juure veel 1 spl. riivitud saia, maitse järele soola, pipart, hakitud peterselle ning 2 spl. tomatipüreed. Kogu segu kuumutada 10 minutit, lõpuks lisandada kõvaks keedetud

Üleküpsetatud munad champignoniga.

munakollased. Munapooled kuhjaga selle seguga täita. Täidise jääk koguda lameda ümmarguse kausi põhja kokku, ümbritseda täidetud munadega, valada üle tomatikastmega ning garneerida mõne champignoniga. Raputada üle juustuga ja lasta kergelt küpseda.

Munad pekiga. Võetakse 125 g värsket pekki, lõigatakse väikesteks kuubikuteks ning röstitakse aeglaselt lamedal tulekindlal pannil. Kui kuubikud on muutunud kollakaks ja on andnud niipalju rasva, et selles võib küpsetada kuus muna, siis kujundatakse see vormiks ja kaunistatakse peterselli lehekstega.

Munad hapus koores. 4—5 muna keeta kõvaks, jahutada ja koorida. Kaks munakollast panna kõrvale, kõik ülejäänud lõigata kuubikuteks. 1 spl. täis võid segada 1—2 munakollase ja 1 spl. peene jahuga ning hõõruda vahule. Sinna juure valada aegajalt ¾ l. haput koort ja 2 spl. veiniäädikat, ühtlasi lisandada munakuubikud,

Selle järele rullime taina, lõikame koogirattaga või noaga ribadeks. Määrime madala vormi (plekk supitaldriku) võiga ja sellele palmime tainaribadest põhja, millele raputame vähe jahu ning asetame peale tükeldatud köögivilja, soovikorral ka liha. Valame üle lahtilõõdud muna- ja piimasegu. Pealt katame taina kaanega. Ahjus küpsed pirukas ½—¾ tundi. Kui küps on, lööme ta vaagnale ja kaunistame rohelisega. Lauale anname soojalt sinepi või seene kastmega.

Meeldiv liud mitmesuguste muna- lõikudega.

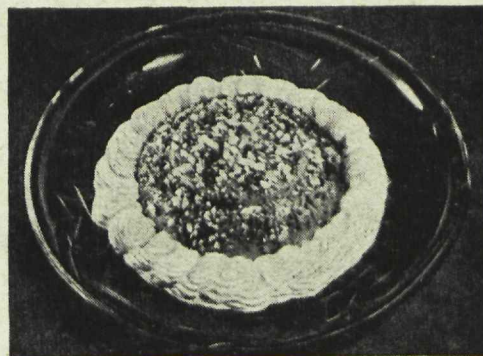
soola ja pipart. Seda segada hästi ja ettevaatlikult, et ei puruneks munakuubikuid. Vorm määrada võiga ja täita seguga ning raputada üle järelejäänud hakitud munakollasega. Lõpuks üle kõige sulavõid valades ahjus kollakaks küpsetada.

Munad tomatiga. Puhastada 12 suurt, valminud tomatit, lõigata pealt väike kaan ära ja õõnestada veidi seest. Lõigatud tükikes-tele lisandada 250 g. tooreid, peenelt vürtsitatud champignone, 125 g peenedatud toorest sinki ja teha farss, millega tomatid täita.

Lamedas kastrulis küpsetada tomatid rikkaliku võiga ja jahuga üle raputades aegajalt juure valada ½ l. koort ning 1 veiniklaasitäis valget veini.

Karamellkreem. 3 muna, 2 tassi piima, ½ tassi kooritud, röstitud mandleid, veidi soola, ½ tassi

suhkrut, ½ tassi vett, 1 pakikene vaniliini, 4 tükki suhkrut. Suhkur sulatada 1 tl. vee juurelisamisega karamelliks. Lisandada siis ½ tassi vett ja keeta niikaua, kuni on muutunud siirupiliselt paksuks. Karamell valada siledaseinalisse vormi. Poolele piimast lisandada 4 tükki suhkrut ning kuumutada. Lõpuks juure panna ülejäänud piim, sool ja vaniliin. Niipea kui piim on jõudnud keemispunktini valada sisse vahuleklopidud munad. Vispliga hästi läbi kloppida ning valada ette valmistatud vormi. Viimane asetada nõusse, milles on umbes 3 sm. kõrguselt kuuma vett. Vormi pinnale panna võiga määratud paber ja

Karamellkreem.

küpsetada pudingut pikkamisi, mõõduka kuumuse juures, ahjus. Umbes 1. tunni pärast on ta kõva. Valada kummuli välja ja raputada üle hakitud mandlitega. Garneerida vahukoorega.

Heeringas kohupii- maha.

Selleks võetakse 200 g kohupiima, 1 heeringas, 1 spl. võid ja 1 teelusikatäis köömneid.

Kohupiim ühes leotatud ja luudest puhastatud heeringaga aetakse 2 korda läbi lihamasina, lisatakse maitseaineid ja hõõrutakse vahule. Sellest segust vormitakse liuale heeringad (selg ülespoole), puhastatud pead ja sabad pannakse külge. Kaunistatakse petersellilehtedega, muna- või sidruniviiludega.

7. Kurepesad.

Võetakse 2 muna, ½ kl. vett, ½ teel. soola, 300—400 g jahu. Küpsetamiseks 400 g rasva.

Taignalaua kastetud sitke taigen rullitakse õhukeselt välja. Sellest taignast lõigatakse neljanurksed tükid, mis lõigatakse tihedalt ühes sihis läbi (kuid mitte üsna äärteni). Niisugune taignatükk võetakse siis

kahe pilpa vahele ja asetatakse pilbaste vahel pöörates tulisesse rasva, kus ta igalt küljelt helepruuniks küpsetatakse. Tõstetakse siis vahukulbiga sõelale ja raputatakse tiheidasti tolmuhkruga üle.

Jga nõudlik perenaine teadku,

et värskaid ja kõrgeväärtuslikke

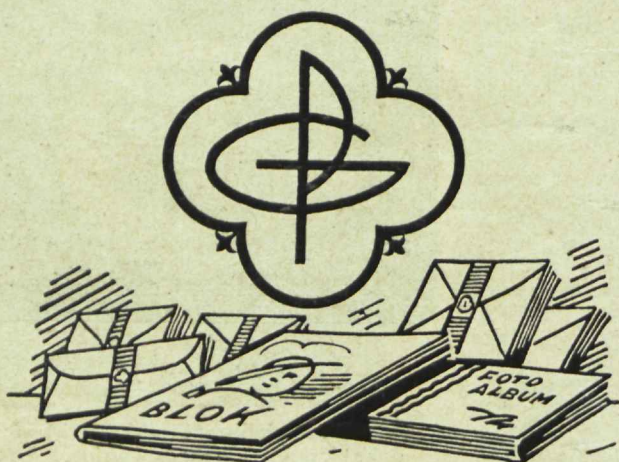
lihasaadusi ja vorste

ostate alati kõige soodsamalt

G. NUTT'i lihaärist

Tööstus ja kauplus Tartus, Kroonuaia (Botaanika) nr. 1-3, telef. 10-89

PABERIKAUP SELLE MÄRGIGA

on kvaliteet kaup

G. PIHLAKAS

TALLINN-VAKSALI PST. 2

Elektritarbeid, elektrikeedunõusid, armatuure,
jalgrattaid ja jalgratta osi

soovitab rikkalikus valikus

T. AUA

A-S. Kapsi & Ko ja Philips materjalide ladu
Tartus, Suurturg nr. 12, telefon 44

Konditriäri Kõju!
HELISTAGE 9-46 JA
TEIE SOOVID TÄIDETAKE
10 MIN. JOOKSUL
J. Lill Riia 11

Pühiks:

Pas'ha, **shokolaadi pas'ha**,
mazorka, baabad, kulitsh,
munakujulisi torte!

DAAMIDE JA HÄRRADE JUUKSETÖÖSTUS

TARIUS, VÖRU TÄN. 37.

ELEKTRI AURULOKID
tehakse soodsas hinnaga. Suured
rullid, juuks omab hää läike ja
kauase püsivuse.

MOODSAD VESILAINED.

Austusega **M. PAAS**,
dipl. juuksurmeister.

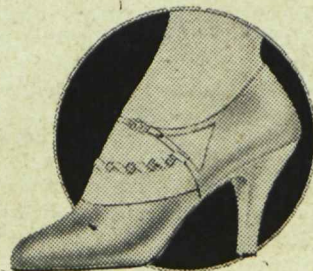

Daamidele elegantseid kingi

maitsekas ja rikkalikus
valikus leiate alati

K. Konsen'i

jalanõude tööstusest
Tartus, Riia tän nr. 18,
telefon 12-85

Pitside eest hoolitsemine

Pitside eest hoolitsemises ja pesemises peab omama teadmisi iga naine, eriti kui pitsid on õhulisest ja kergemast materjalist, tuleb katsuda igati pikendada nende iga.

Pitse pestakse leiges seebivahus või lastakse neid umbes 10 min. valges seebihelbe vees keeda. Igasugusest hõõrumisest ja väänamisest hoiduda! Siis järgneb loputus leiges vees. Vett tuleb vahetada vähemalt 4—5 korda. Siis surutakse pestavad pitsid kergelt välja ja pannakse laialilaotatud villasele tekile kuivama. Linikud ja linakesed vormitakse ja kinnitatakse nõeltega puhtale alusele. Peene, tärglisse lahusesse kastetud käsnaaga tõmmatakse ese ainult kergelt üle. Kastmine tärglisse lahusesse enne pinguli tõmbamist on samuti lubatud. Tähtis on aga, et peeni pitse kunagi ei tohi triikida. Ainult suuri raskeid pitse võib triikida vasemalt poolt hästi paksul ja

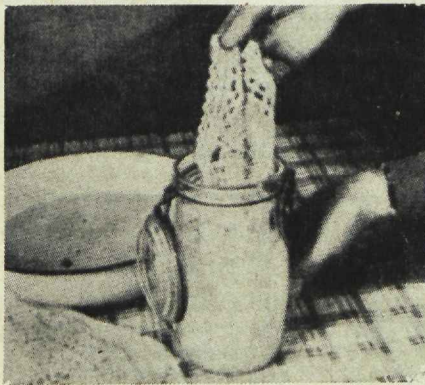
Triikimise asemel kinnitatakse linake ettevaatlikult, kõvasti alusele ja tõmmatakse kergelt üle tärglisse lahusesse kastetud käsnaaga.

pehmel alusel. Mida paksem alune, seda parem, sest siis on võimalik rauaga kõiki reljeefe välja suruda. Kitsad äärepitsid mässitakse tihestasti ümber pudeli, liigutatakse ja vajutatakse hästi läbi seebivee. Pits lastakse ümber pudeli ka kuivada, siis on ta ära rullitult täiesti sile ja ilus. Peavad pitsid pärast pesu kerged ja õhulised olema, siis ei loputata neid pärast seebivees käsitamist mitte. Hea eduga võib ka pesemise juures veidi õlut tarvitada, väljanägemine on siis märksa puhtam ja õhulisem. Pitse, mida ei tarvitata, tuleb otsekohe peale pesemist tolmuga kokkupuutumise eest kaitseda. Seisvaid pitse tuleb pesta kõiki üle 1—2 aasta. Kohe pärast pesu võtta tükk sinist musliini, mis sineveega sinetatud, mähitakse pitsid

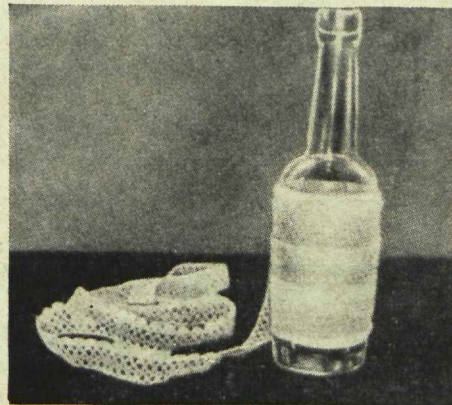
sinna sisse, siis veel siidpaberisse ja asetatakse nad kindlasse laekasse. Õhuga kokkupuutudes ja lahtiselt seisvad pitsid hakkavad varsti kolltuma. Samuti toimitakse ka pitskleitide ja pluusidega, mida pikemat aega ei kanta.

Pitside värvimise juures eelistatakse ainult mitte pesuehtsaid värve, vastupidi teistele värvitavatele asjadele. Kunagi ei pruugi võtta ookert, vaid kõige ilusamaid nüansse annab ikkagi tee, kuid ka kohvi ja safrani võib tarvitada hea eduga.

Erilist hoolt nõuab ka pitside parandus. Kui on suurem pitsiese kuidagi rikutud või katki, siis leidub ikkagi igas majapidamises vanu pitse, millistest võib sobivaid motiive välja lõikuda ja ilusasti rikutud või katkiste kohtadele asetada. Väga peenelt neid sisse õmmeldes sageli ei märgatagi paranduse jälgi.

Pitskraed ja väikesed linakesed puhastatakse, raputades neid klaaspurgis seebiveelahus.

Äärepitse pestakse ainult kõvasti pudeli ümber rullitult.

Meie toalilled ümberistutamisest

Kui meie lilled näitavad esimesi ärkamistunnuseid talveunest, siis vajavad nad kohe uut jõudu kasvamiseks. Selleks tuleb muretseda uut rammusat mulda ja lilled ümberistutada. Parim aeg selleks on aprill ja mai. Loomulikult ei vaja kõik lilled iga-aastast ümberistutamist, nagu suured kummipuud, kaktused jne. Vähemate õitsvate lilled eest tuleb igal kevadel hoolitseda. Ümberistutamisel võetakse lill ettevaatlikult potist välja ja raputatakse ainult õige vähe, et juuri mitte vigastada. Enne kui asetatakse lill hästi pestud ja õhu käes kuivatatud potti, pannakse poti põhja mõned kivikillud ja paar puusütt. Uus muld segatakse hästi turbamulla või pehkinud saepuruga, mis on lillile väga tarvilik. Terveid juuri ei lõigata kunagi, ainult läbimustad ja vigased juured võetakse ära. Lõigatud juurte otstele raputatakse veidi puusöetolmu, mis neid ruttu tervendab. Kui leitakse ümberistutamisel kuivanud juuremugulaid, siis asetatakse nad kohe sooja (mitte kuuma!) vette ja mõne tunni pärast nad elustuvad uuesti. Potis juba tarviliku aluspõhja olles, raputatakse sinna

esiteks ainult osa mulda, et lill asetseks potis parajal kõrgusel, siis asetatakse lill sisse ja täidetakse pott mullaga, litsudes seda kinni. Asjaistutatud taimi kaitstakse paar päeva päikese eest.

KOSMEETIKA

PARFÜMEERIA

DROOGID

VÄRVID

F. KÖSTER

SUURTURG 3

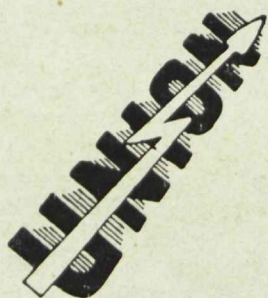

NIESTOR

®

seep on siiski kasulikum!

★ See aastakümneid tuntud *Seeme* seep on jälle saadaval.
Esindaja: Emil Kumenius - Tallinn, Lai tänav 9 - Tel. 437-46.

jalanõud on kerged, sobivad, elegantsed, vastupidavad ja sääluures odavad.

**PORTFELLID, KÄEKOTID, RAHATASKUD,
REISUKOHVRIID, PARFÜMEERIA.**

Laod Tartus: Kaubahoov 36, telefon 7-85; Suurturg 10, telefon 6-42.

Tedretähed ja **näoplekid** kaovad
kui tarvitada

TEDRESAN
kreemi ja seepi.

Selle mõju seisab naha pleekimises ilma naha kestmiseta. Juba mõne päeva pärast iga naise uhkus —

õrn ja nooruslik näojume on saavutatud.

Valmistaja:

A-s. Prov. JUL. LILL

Keemil. farmats. laboratoorium.

DAAMID!

Kestbaid elekter-aurulokke

„VELLO“ aparaadil (iga juukse jaoks ise vedelik) ja igasugust juuksuritööd ajakohaste hindadega tehakse Daamide juuksetööstuses „SOLIID“ Tartus, Aia tn. 8 — Vanemuise kõrval. Äris töötavad vilun. tööjoud

Tähelepanelik perekonnaisa

võimaldab oma abikaasale pühapäevaks puhkuse ja lõunastab sellepär. pühapäeviti oma perekonnaga

Sinimandriäs

VERONIKA
Hambaseep
MONOPOL

=Sobivaid pühadekinke

Peennaha kaubad, käsitöö ja torismit esemed rahvuslike mustrite ja vaatepiltidega.

K. HAUPT

Sadulsepa-peennaha õppetökoja kaupl.

TALLINNAS,
Harju 39,
TARTUS, Küüni 1,
telef. 14-31.

TEIE KÜSITE — MEIE VASTAME

Küsi ja X. Kõiki seni ilmunud vaiba mustreid saab kasutamiseks 50. sendi eest, postiga tellides 10 senti saatekuludeks juurde lisada. Sohvpadja mustreid saab osta à 50 senti tükk ja toolipadja mustrit 60. sendi eest, postiteel tellides samuti 10 s. igale juurde lisada.

I dy R., Tallinn.

Oliivõli võib näokestenduse vastu tarvitada ainult värskest. Pikema seisemise juures muutub ta reaktsioon hapuks ning toimib koguni ärritavalt kestendavale nahale, suurendades kestendamist veel enam. Parem on siis juba vaseliini tarvitada. Ei taha aga kestendus ikka veel kaduda, siis määrige õhtul nägu sisse Thigenoliga. Kui kestendamine väheneb, siis määrige näole järgmist vahendit, kuni kestendamine lõplikult kaob.

Rp.

Sulf. colloid. 3,0
Ungt. glycerini 17,0
Ol. Bergamotti 5,0

Teeb naha õrnemaks.

Puudri alla määrimiseks võiksite katsetada „Leodor“ kreemiga.

Sally, Tallinnast.

Elektrilokkide tagajärjel väheneb igal juhul juuste elutegevus. Kuid tüvest kasvab jälle uus ja elujõuline juuks asemele, kuna lokid nii öelda „kasvavad välja“. Aegajalise juuste lühemaks lõikamisega saavutate peagi jälle endised juuksed tagasi. Elektrilokke võib teha, kuid mitte liiga tihti, kõige rohkem kord aastas. Veel paremad on aga aurulokid, mis kestavad sama kaua.

Lugeja Avinurmest.

Teie praegune näonaha eest hoolitsemise viis pole sugugi halb. Ainult püsivust peab olema! Kestendamise vastu võite kasutada sama retsepti, mis on soovitatud lugeja „Idy'le Tallinnast“. Puudri alla võiksite panna rasvata Nivea kreemi ja öösel määrada puhtakspesitud näole rasva sisaldavat kreemi. Sealjuures kreemi sissehõõrumiseks on näomassaaž isegi väga soovitatav. Tuleb aga õieti toimida, et mitte vastupidist efekti saavutada! Määrige õhtul nahale rasvast kreemi ning hõõruge siis seda sõrmeotsadega kergelt, näomuskliite jooksu suunas, naha sisse:

Alake otsaesise keskelt, s. o. nina juure kohalt peale, libistage kergelt mõlema käe teise ja kolmanda sõrmeotsadega mõlemale poole, oimuluude suunas, kuni kreem on täiesti imunud naha sisse. Siis võtke käsile silmalused. Minge samuti teise ja kolmanda sõrmeotsaga sisemise silmanurga kohalt kaares üles oimuluude poole. (Eriti soovitatav „kanavaraste“ kaotamiseks.) Siis alake mõlemal pool sisemise silmanurga juurest ja minge poolkaares üle põskede kõrvade poole. Ülemist huult masseerige keskelt alates suunurkade sihis ning lõpuks kaarduge, lõua keskelt alates, üle põskede kõrvade poole, sealjuures masseerides suunurki ülespoole.

Näonaha värskendamiseks võite tarvitada lugeja „A. A-le“ soovitatud Kummerfeldt'i vett, milles on mõju nii väävlil kui kampveril. Laske üks öö peal olla.

Ehk soovikorra võite tarvitada järgmist vahendit:

Rp.

Sulfur. colloid. 10,0
Camphorae 0,5
Eucerini c. aq. 100,0
Ol. Bergamotti gtt. VI.

A. S. (alaline lugeja).

1. Õõnes selg tekib päemiselt sellest, et last kantakse

kätel ebaõigel viisil. Viga võib lastel enam-vähem parandada vastava ortopeedilise ravi abil. Täiskasvanul siin aga midagi muuta on võimatu.

2. Silma kae kõrvaldamine on võimalik. Pöörduge silmaarsti poole.

Lugeja A. A.

1. Miks tahate punastumisest vabaneda?! See on ju nii veetlev! Arvatavasti punastute enesesugestiooni tõttu rohkem, kui vast muidu seda teeksitegi. Olge enam külmaverelisem! Kui saate vanemaks, siis möödub see „pahe“ iseenesest.

2. Näonaha pruunistuse eest saate ainult sel viisil kaitsta, et varjate nägu päikese eest. Kuid miks tahate sedagi?! Tänapäev see on ju nii moodne, olla „neegritar“! Hoiduda võiksite ainult liialduse eest.

Näonaha värskendamiseks on soovitatav Kummerfeldt'i vesi:

Rp.

Sulfur. praecipitati 12,0
Camphor. 1,0
Mucil. gummi arab. 6,0
Aq. Calcis
Aq. Rosar. ana 100,0

Vastuseks „Sir'ile“:

Tedretähed pole muud midagi kui pigmendi kuhjumine õrnas nahas, eriti punajuukselistel. Esinevad päemiselt kevadel. Vabaneda saab järgmise salvi kasutamisega:

Rp.:

Hydrarg. praecipit. album 5,0
Bism. subnitric. 5,0
Ungt. glycerini 20,0

Ööseks määrada salv peale, hommikul ära pesta. Tagajärjeks on kestatamine. Teha tuleb aga veel kord, et nakk paar korda maha tuleks, siis alles võib kindel olla, et tedretähed ei tule uuesti.

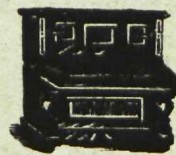
Vastuseks Alma J., Tallinn:

Kui neerukivid kutsuvad esile raskeid sümptome, s. t. tugevaid valusid, urineerimise takistusi jne., siis on soovitatav operatsioon. On aga haigusnähud kergemal kujul, siis tuleb rahulikult voodis lamada, teha sooje vanne ja sooje kompresses. Kui valud on suured, pöördu arsti poole.

Soovitatav on loobuda liigest lihasöömisest, üldse liigsöömisest, keelatud on eriti maks ja neerud, samuti on keelatud hapud söögid ja joogid. Tarvitada võib taime-toite, veidi liha, piimatoite. Alkoholist parem loobuda. Rikkalikult vedelikke tarvitada, see lahjendab uriini ja kergendab kivide liikumist.

Juua rikkalikult vedelikke, eriti soovitatav pärnaõie teed, see lahjendab uriini ja kergendab kivide väljatulekut.

Iga kodu ehteks

kvaliteetne
klaver

OSK. HEINE
klaverivabrikult

TARTUS, KARLOVA TN. 69 * TELEF. 12-98

„MARET“ ilmub kord kuus. — Tellimishinnad: 12 kuud Kr. 3.50, 6 kuud Kr. 1.80, 3 kuud Kr. 0.90, üksiknumber 35 senti. — Kuulutusehinnad kaantel: viimane välimine külg Kr. 120.—, seesmised à Kr. 100.—, tekstis 1 mm üle lehekülje 25 snt., tekstikirjaga 30 snt. Kuulutajatele võimaldatakse koha valik võimaluste piires. Kuulutuste väljatöötamisele ja viimistlemisele pannakse erilist rõhku. — Väljaandjad: V. Kask ja R. Puusepp. Aadress: Tartu, postk. 22. Asjaajaja-väljaandja aadr.: Tartu, Elva 15, tel. 6-20. — Vastutav toimetaja: R. Puusepp. Puiestee 51—2. Posti jooksev arve nr. 2201. — E. K.-Ü. „Postimehe“ trükk, Tartus, 12. aprillil 1935. a.

„Polaris“

EESTI KINNITUS A.-S.

SOLIIDNE EDASIKINNITUS!

Kahjud

likvideeritakse viibimata!

Võtab vastu järgmisi **kinnitusi**:

tule-, murdvargus-, veo-, väärtsaadete-,
kasko- (laevakerede) ja klaasikinnitusi.

Seltsi põhi- ja tagavarakapitalid ületavad Kr. 876.000.—
Seltsi asutamisest peale on kahjude eest väljamaksetud
üldkokku Kr. 4.277.710 76

Täielikku pühaderõõmu

valmistad enesele
ja kogu perele, kui
laual on **maitsev**
ja **aromaatiline**

Samas saadaval välismaa

**VEINID ja
KONJAKID**

ning igas. koloniaalkaubad

V. RAUDSEPP'A
omatööstuse KOHV.

Tartus, Promenaadi 2, telef. 6-85

Pühadeks soovitame

koroide valmistamiseks
palgeid ja värvilisi laaste
ja mitmesuguseid pühade
kinke

K. K.-ü. „TÖÖKOOL“

Tallinn, V.-Roosikrantsi nr. 3

BONA
PARIMTAIMEVÕI

Nõudke nimega

„AIPS“

Kvaliteet

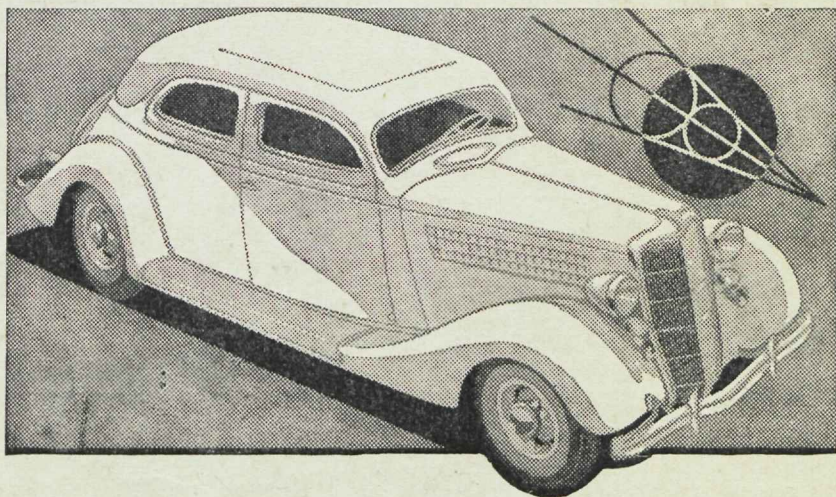
š u k k e
ja sokke

SUKA JA
TRIKOOTÖÖSTUS

A. J. POLESCHUK

Tallinn, Tondi tee nr. 27 · Telef. 460-89

KUNAGI POLE FORD AUTO HINDA ALANDATUD NII TUNDUVALT
KUNAGI POLE FORD AUTO OLNUD NII TAIUSLIK KUI

1935. a. mudel V-8

PEAESINDUS

A/S. A. ROSENWALD & Co TARTU,
SUURTURG 8, TELEFON 300

Kevadrõõstüümers

SOBIVAIK RIIDEIK
VALMISTAB SUURES VALIKUS

A.S.

=RAUANIIT=

TALLINN-PÕHJA PUIESTEE 7

Saabunud huvitavad ja omapärasemad moeuudised

Kevade ja suve mantli- ja kostüümiriided • Kirjud Satin-
chiné ja Marocaine • Siidikleidiriided,

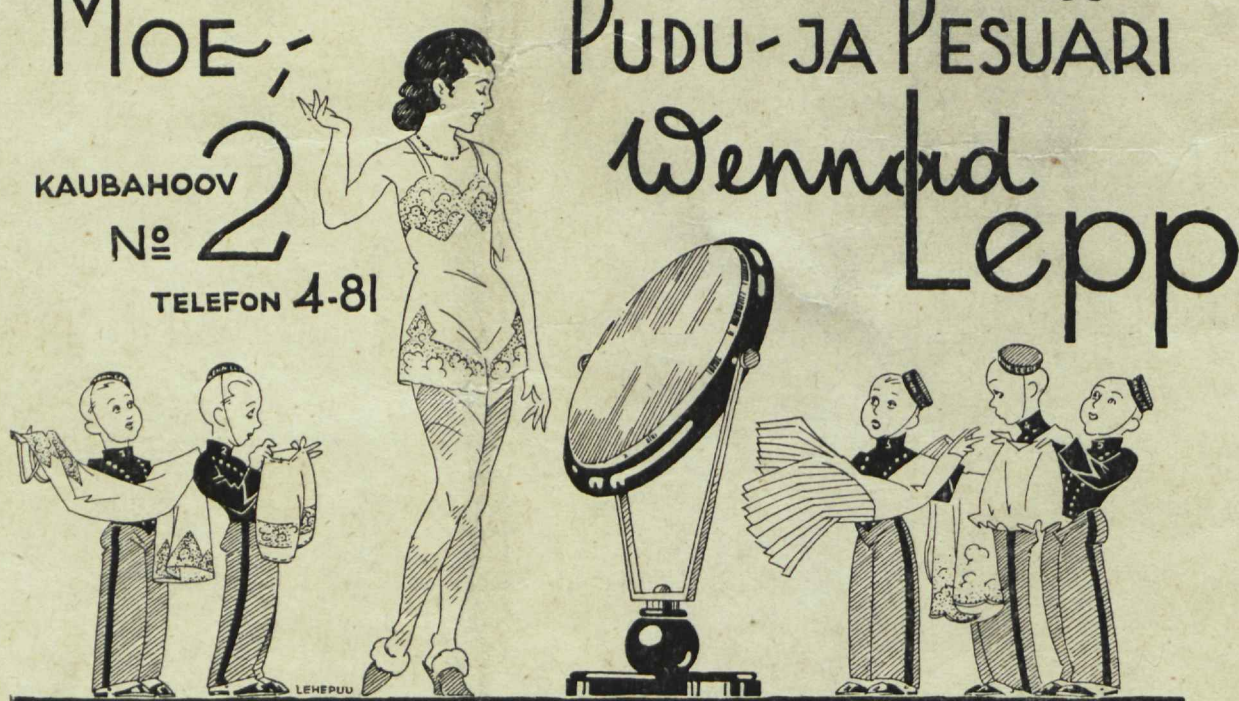
Kirjud
inglise markisetid ja grenadine'id

M. JÄNESE SUURÄRI

TARTUS, KAUBAHOOV 9-10-11-12. :: TELEFON 5-91

MOE-
KAUBAHOOV
№ 2
TELEFON 4-81

PUDU-JA PESUÄRI
Wendrad
Lepp

The illustration depicts a woman in a light-colored, patterned dress standing in the center. To her left, two women in dark, traditional-style clothing are looking at a piece of fabric. To her right, another group of three women in similar traditional attire are gathered around a large, circular, framed object, possibly a mirror or a piece of art, which is mounted on a stand. The scene is set against a plain background.

soovitab daamidele maitsekas valikus
pesu ja sukke.